

Nas tednik

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

3. leto / številka 28

V Celovcu, dne 11. julija 1951

Cena 70 grošev

Vašo spalnico kupite v največji avstrijski specialni tovarni pohištva

AVE MÖBEL

Zaloga v Celovcu - Klagenfurt
Getreidegasse 1

Beljak - Villach, Moritzgasse
(nasproti Park hotela)

V nova doba kmetijstva

V mestu še danes vlada v veliki meri naziranje, da je življenje na deželi tako zelo lepo, polno romantike, da imajo tam ljudje vsega zadosti, samo vzeti je treba.

Kmet s svoje strani pa o vsem tem nič ne ve. On le ve, da mora trdo in veliko delati, ako hoče imeti polno skledo. Od svojih prednikov se je naučil ljubiti zemljo, ki jo obdeluje. Ona mu daje vsakdanji kruh. Njegova je in spada v njegovo življenje, kakor njegovi lastni otroci. Skrbeti zanjo se je učil, ne le izjemati jo: ob vsaki setvi jo pognoji in skrbno preorje, zrahlja in skrbno spremlja vse leto na njej bujno rast. Takšen je naš kmet, kot ga je izoblikovala pretekla doba in na tem stebru je slonelo in še sloni v veliki meri življenje našega naroda na Koroškem.

Nedoumljivo se nam zdi, a vendar se kaže tako očitno, da to prezreti ne moremo: nova doba, nova bodočnost je zajela tudi življenje našega kmeta. Večje prometne možnosti, dogodki prešlih let so povedli predvsem mladi kmečki rod po svetu. Tam je ta videl drugo, „moderno“ življenje. V tovarnah delajo stroji, človek se ne muči več toliko; socialno skrbstvo zagotovi vsakemu precejšno stalnost eksistence in poleg tega mu preostane še precej prostega časa za privatne potrebe, za zabavo, film in slično. Ni čudno, da si je torej tudi mladina na podeželju v veliki meri pozelela „tega bolj-šega“ življenja.

Na drugi strani je važen činitelj razvoja tudi ta, da kmečki pridelki v primeri z industrijskimi in obrtnimi ne dosegajo sorazmerno enako visoke cene. Zato je vse trudapolno delo kmetovalcev res slabo plačano.

V tem položaju sta nastali dve težnji mladega rodu na deželi. V prvi vrsti je to, da bežijo fantje in dekleta v mesto, v tovarno, za „boljšim“ kruhom. Tako se je zgodilo, da primanjkuje na kmetih povsod delovnih moči in je, če greš po naših domovih, skoro povsod za polovico manj ljudi za delo pri hiši kakor pa jih je bilo pred leti.

Na drugi strani so začeli spretni gospodarji, da bi izboljšali donos svojega dela in da bi ob enem tudi odtehtali pomanjkanje delovnih moči, mehanizirati svoje kmetije. Tako danes povsod naletiš na razne stroje za mlajenje, košnjo, grabljenje, sejanje itd. Z modernimi gnojilci so si ustvarili racionalno pridobivanje za zemljo prepotrebne gnoja.

V uradnih statistikah najdemo ravno zadnje zabeleženo kot velik uspeh in napredek. Nikakor tega nečemo in ne moremo tajiti. Vendar se nam zdi, da je to le enostranski uspeh na materialni strani. Naravnost strašna pa bi bila statistika, ki naj bi kazala skrčenje življenjskih globin in virov prirodnih življenjskih sil, ogromnega moralnega, duševnega zaklada, katerega so naši kmečki domovi imeli. Rod naših kmetov, močnih stebrov, stoji v novem razvoju in vprašamo se, kam bo ta povedel? Govorijo o kolhozih ali o farmah, kar bi brez dvoma pomenilo konec kmečkega rodu v obliki kot je živel doslej. Stroj, ki je zavladal že tudi na polju, zahteva tudi, kot v tovarni, podreditev svojim zakonom: načelo rentabilnosti, uporaba sredstev — tudi zemlje — le v dosegu največjega dobička itd. Na ta način premine ljubezniva naša „matere“ zemlje.

Da bi se vse uredilo na podlagi zadržanosti, kjer bi posamezniki lahko rentabilno skupno izrabljali tehnične pridobitve, je neka možna pot. Vendar tudi to zahteva drugega kmeta, ki bi podredil vse skupnim koristim zadruga v dosegu čim večjega uspeha svojega dela, dočim

Pogajanja o miru

Ves svet z upanjem — pa tudi z nezaupanjem — gleda v starodavno korejsko mesto Kaesong, kjer so se začeli med zastopniki Združenih narodov in zastopniki komunistične Koreje ter komunistične Kitajske razgovori o prekinitvi sovražnosti na Koreji.

V nedeljo je bil prvi sestanek med zastopniki ene in druge skupine. Ta sestanek je trajal nekaj nad eno uro, uspeh razgovora pa je bil, da so določili torek, ko naj se spet sestanejo zastopniki obeh strank in naj se razgovarjajo o prekinitvi sovražnosti na Koreji.

Za ta pogajanja so določeni s strani Združenih narodov: viceadmiral in kon-

treadmiral vojne mornarice v korejskih vodah, generalni major zračnih in generalni major kopenskih vojnih sil na Koreji ter generalni major Pak Sun Yup kot zastopnik južnokorejskih vojnih sil na Koreji. Komuniste pa zastopajo na teh pogajanjih o miru in vojni v Kaesongu: general Nam Yi, generalni major Lie Sang Co in general Hsieh Fang.

Zastopniki ene in druge skupine so odpotovali z letali v Kaesong, ki je bilo nekdanje cvetoče korejsko mesto, danes pa je kup razvalin, ki bo komaj moglo dati zastopnikom obeh strank prostor, da se bodo po enem letu uničevanja na Koreji razgovarjali, kako bi bilo mogoče vzpostaviti mir na Koreji.

Mir pred viharjem

Ko se zastopniki Združenih narodov in zastopniki komunistične Koreje in Kitajske pogajajo v Kaesongu o miru, pa prihajajo vedno bolj vznemirljive vesti o zaostrovanju položaja v Perziji. Perzijska vlada ne kaže namreč nikakega znaka o pripravljenosti rešiti spor o lastništvu perzijskega petroleja na način, ki bi bil ugoden tudi za Veliko Britanijo. Ta spor je predložila britanska vlada mednarodnemu razsodišču v Haagu, perzijska vlada pa je obvestila Organizacijo združenih narodov, da odločitve tega sodišča ne bo priznala.

Razen tega je sporočila perzijska vlada svojim uradom v petrolejskem mestu Abadan-u, naj bodo pripravljeni za vsako slučajnost.

V sporazumu s perzijsko vlado je egiptovska vlada prepovedala prehod petrolejskim ladjam skozi Sueški prekop. Te ladje so prevažale surovo olje v pe-

trolejske čistilnice v izraelsko mesto Hajfa v Palestini. Perzijska vlada je nadalje sporočila, da prekineja diplomatske zveze z judovsko državo Izrael.

Truman, predsednik Združenih držav, je ponudil svoje posredovanje v petrolejskem sporu med Veliko Britanijo in med perzijsko vlado. Perzijski ministrski predsednik Mossadeq pa je na to posredovanje odgovoril, da je prišel predlog predsednika Trumana prepozno.

Medtem pa zapuščajo nameščenci Britansko-Iranske petrolejske družbe v Abadanu, v kolikor so britanske, indijske in pakistanske narodnosti, to mesto, vsled česar so morali znižati proizvodnjo očiščenega petroleja za več kot polovico.

Britanski zunanji minister Herbert Morrison je v poslanski zbornici dejal, da bo Velika Britanija verjetno perzijski petrolejski spor predložila v reševanje Varnostnemu svetu združenih narodov.

Vojno stanje z Nemčijo — končano

Zunanji minister Velike Britanije, Herbert Morrison, je sporočil v poslanski zbornici, da je v ponedeljek popoldne ob 16. uri prenehalo vojno stanje med Veliko Britanijo in Nemčijo. Istočasno so sporočile zapadnonemški vladi v Bonnu, da je prenehalo vojno stanje, še vlade držav britanske državne skupnosti ter 39 drugih držav, s katerimi je bila Nemčija v vojnem stanju. Seveda pa s tem še ni sklenjena mirovna pogodba z Nem-

čijo in to tudi ne spremeni na zasedbi Nemčije.

Združene države bodo prekinile vojno stanje šele po sklepu kongresa, ker predsednik sam nima te pravice. Vlada judovske države Izrael pa je izjavila, da vojnega stanja z Nemčijo ne prekinje, ker „nemški narod še ni zadostil za vse zločine, ki so jih Nemci povzročili med vojno in za katere je odgovoren ves nemški narod.“

Če se to ne posreči, preostane le še prizadevanje za ono obliko, ki našemu naziranjju še najbolj odgovarja, to je zadržana, v kateri bi ostal kmet še res lastnik svoje zemlje. Zadržana bi torej morala biti skupnost svobodnih kmetov v delu.

Premalo resno vzamemo to vprašanje in menimo, da vendar ne bo prišlo „kar tako“. Zavedajmo se, da je stvar resna! Če nam je pri srcu, da se ohranijo naši kmečki domovi, kot smo jih do zdaj vedno ljubili, bi morali resno zahtevati, kot so dejali že stari Rimljani: „Videant consules!“ Naj bi poskrbeli naši vodilni in odgovorni gospodje, da se prične resna akcija! Do zdaj smo tega še bore malo občutili.

KRATKE VESTI

Zvezni prezident dr. Körner je ob pri- liki svojega službenega nastopa pomilo- stil 503 kaznjence, med temi je bilo 54 političnih pripornikov.

V deželnem vodstvu komunistične stranke na Štajerskem so izvedli posebno čistko in odslovili nad polovico bivšega vodstva.

V Inzersdorfu pri Dunaju so izkopali dele nekdanje rimske stanovanjske hiše.

V Abesiniji so odkrili zaroto proti abesinskemu cesarju Haile Selasiju. Z- prli so osem oseb, med njimi je en mi- nister.

V srednjem delu Združenih držav so preteklo soboto zvečer opazovali v višini 6000 do 8000 metrov izredno svetel in velik meteor.

Predsednik Truman je poslal predsed- niku Vrhovnega sovjeta, Šverniku, pose- bno pismo, v katerem ga obvešča, da je ameriški kongres na posebni seji sprejel poslanico, v kateri izraža prijateljstvo ameriškega naroda vsem narodom sveta, vključno narode Sovjetske zveze.

Pri izletu otrok po reki Spree, v so- vjetskem območju Berlina, je nastala na parniku eksplozija, vsled česar je v na- stalem požaru našlo smrt okrog 60 otrok.

Z DEŽELNE VLADE

Deželni glavar Ferdinand Wedenig se nahaja v času od 9. julija do 6. avgusta na dopustu.

G. glavarja zastopata njegov namestnik g. Krassnig in deželni poslanec Sima.

Uradne ure v deželni vladi so od po- nedeljka do četrтка od 7.00 do 12.30 in od 14.00 do 17.00, v petek pa od 7.00 do 12.30 ter od 14.00 do 16.30. V sobotah ni uradnih ur.

Viktor Petschnik

Nenadoma je umrl v noči od sobote na ponedeljek župan beljaškega mesta, državni poslanec in prvi namestnik pred- sednika socialistične stranke za Koroško, Viktor Petschnik, star šele 52 let.

Pokojni Petschnik je bil rojen kot sin železničarja v Beljaku, izučil se je ključ- ničarstva v Lienzu, služil nato pri vojni mornarici, po prvi svetovni vojni je vstopil v železničarsko službo, kmalu se je politično udejstvoval v vrstah so- cialistične stranke, bil je med drugo svetovno vojno kazensko prestavljen na Poljsko, od leta 1945 pa je bil župan mesta Beljak, istočasno pa tudi državni poslanec, izvoljen na listi socialistične stranke.

S smrtjo Viktorja Pečnika izgubi Be- ljak izredno delavnega moža, ki je zlasti v prvih letih z veliko žilavostjo pomagal obnoviti po vojni močno prizadeto me- sto, v zadnjih letih pa je bistveno pripo- mogel do hitrega gospodarskega dviga Be- ljaka.

Politični teden

„Pred nami je še dolga doba nevarnosti za mir na svetu“, tako nekako je povedal ameriški predsednik Truman v svojem govoru preteklega tedna. Menil s tem ni zgolj svoje države, temveč tisti svet, ki ne želi komunizma in je več ali manj pripravljen se tudi boriti proti nasilni uvedbi tega družabnega reda.

Kadar državniki govorijo in mi njih besede beremo, takrat nehoti premerimo njih preteklost, premočrnost in daljnovidnost. Truman je že vsa povojna leta predsednik USA. Je mož, ki se ne opira na noben sistem, človek, ki vlada tako, kakor narod res želi. Na njega lete plohe graje in reke hvale. Lastna stranka in opozicija tekmujeta v zdravi kritiki in seveda tudi priznanju njegove politične smeri. In če pogledamo nazaj na pet povojnih Trumanovih let, moramo ugotoviti, da je bila vsa smer ameriške politike zvesta načelu Atlantske pogodbe. Po svojem bistvu ameriška demokracija odklanja komunizem, ga direktno ni napadla, podpira pa sile in struje, ki se bore proti njemu. V tem je komunizem pač treba istovetiti z nosilcem te ideje, Sovjetsko zvezo.

Če je pretekli teden Truman opozoril na to, da tudi v primeru poravnave korejskega spora, nevarnosti za svetovni mir še ne bodo odstranjene, je treba tem besedam posvetiti vso pozornost. Tukaj je Perzija, so vsa še neporavnana vprašanja. Daljnega Vzhoda, je negotova Evropa in še marsikaj drugega.

Predno pridemo na tekoče dogodke, je umestno nekaj ugotoviti. Nauki iz državljanskih vojn tekom zadnjega svetovnega požara, tragični razvoj na Koreji, grozeč položaj v Perziji in vrenje po ostalih napol kolonialnih državah, mora trezno mislečega človeka privedi do premišljanja. Sygman Rheejev režim na Koreji je dal poguma komunizmu za vpad in revolucijo. Ta režim je bil nezmožen rešiti z novimi časi nastala gospodarska, politična in socialna vprašanja. Njegov edini adut je samo dejstvo, da je protikomunističen. To samo pa je za odpor proti komunizmu premalo. Borba proti komunizmu naj bo za kristjana stvar misijonstva, dajanja dobrih zgledov, socialne pravičnosti in sodobnega prava. „Svetost življenja je pred svetostjo lastnine“, je pred zbranimi italijanskimi poslanci in senatorji poudaril jezuitski pater Lombardi. Tega gotovo ni storil brez privoljenja sv. očeta.

To smo omenili, ker hočemo reči, da so danes trije svetovi: prvi, ki na mnogih mestih kaže znake ohromelosti, tako v dojemanju kot v reagiranju. Opešal mu je vid, opešal mu je sluh, da o vonju po bodočem razvoju sploh ni govoriti. Ta svet Sygman Rheejev, perzijskih velikarjev, italijanskih latifundijev itd. spretno izrablja drugi svet, ki je nastal iz slabosti prvega: protičlovečanski komunizem. Tretji svet pa je v vstajanju. To je gospodarska in politična demokracija načel Atlantske pogodbe, kakršno zastopa Amerika in z njo večina nekomunističnih držav.

In ti trije svetovi so tiste aktivne in pasivne sile, ki merijo svoje moči na Koreji, jih že merijo v Perziji in jih še bodo. Nacionalni, imperialistični interesi igrajo pri tem sicer važno, toda le začasno vlogo.

Perzija: tipičen primer zaostale države, kjer edino moreta tako revolucionarni nacionalizem kot komunizem sejati in žeti svoje žito.

Kakor je angleški zunanji minister v svojem zadnjem govoru povedal, je iz dohodkov petrolejske družbe Anglo-Iranian Oil Co. Perzija (njena vlada) dobila velikanske denarje v zadnjih desetletjih. Medtem ko je družba sama postavila nešteto stanovanjskih blokov za delavce, postavila in opremila bolnišnice itd. se življenjska raven perzijskega ljudstva ni dvignila. Ogromni denarji so šli preko vlade, visokih uradnikov itd. v žepe velikarjev. Da sta se v teh okoliščinah rodili dve močni politični struji, nacionalistična moslemska liga in komunistična Tudeh, — ni kaj posebno presenetljivo. Nacionalni in socialistični ekstremizem teh dveh strank grozi potegniti vso državo v prepad. Vlada skoraj ne more več krotiti teh dveh gibanj in če se ji ne po-

sreči obvladati položaja, potem bo v kratkem Perzija sličila plenu, za katerega se bodo tepli. Po zadnjih vesteh zbirajo Sovjeti čete na severni meji, po drugih vesteh pa že pošiljajo oddelke v severnoperzijsko provinco Azerbejdžan.

Pričetek pogajanj v Kaesongu še ne pomeni miru na Koreji.

V nedeljo so se sestali prvič vojaški poveljniki UNO in kitajski generali. Sestanek je potekel, kot je povedalo uradno poročilo, v prijateljskem ozračju. S tem so se pa začeli šele razgovori o ukinitvi sovražnosti. Kadar bi to bilo doseženo, se bodo začeli razgovori o premirju in šele potem razgovori o splošnem miru. Pot utegne biti torej dolga in morda slična pogajanjem n. pr. o avstrijski mirovni pogodbi. Zaenkrat so Amerikanci ustavili letalske napade samo na mesto Kaesong in v 8 km širokem krogu okoli mesta ter na cesti, ki vodi v Kaesong, po kateri se je pripeljala kitajska delegacija. Povsod drugod trajajo sovražnosti še naprej. Amerikanci bombardirajo severnokorejska letališča.

V Evropi je v ospredju nemško vprašanje Da brez Nemcev ni ravnotežja v Evropi, je ugotovil tudi bivši belgijski ministrski predsednik Spaak, ko se je pre-

teklega tedna mudil na Dunaju in v Grazu. Zapadna Nemčija je v zadnjih treh letih zelo napredovala. Z ameriško pomočjo si je gospodarsko opomogla in življenjska raven nemškega naroda je enaka drugim v Evropi, če ni že višja. Seveda je Nemcem treba priznati tudi njih lastno marljivost. Nadalje so dobili tudi politično dokajšnjo samostojnost in zdaj dobivajo tudi nekako svojo vojsko v sklepu Atlantske zveze. Vse to pa spremlja tudi nekaj dogodkov, ki svetujejo zaveznikom vendarle previdnost. Tako je veliko razburjenje, ker so končno obesili landsberške vojne zločince, napravilo kaj čuden vtis med zavezniki. Zadnji teden pa je bilo spet na vrsti vprašanje Posarja, ki je avtonomno pod francoskim protektoratom. Nemci ga hočejo imeti nazaj, čeprav proti volji večine Posarcev. V bonskem parlamentu je Adenauer povedal, da bo to vprašanje predložil Evropskemu svetu v pretres. Posebno Schumacherjevi socialni demokratje so v tem pogledu hudi nacionalisti. Posarje spravljajo v zvezo s Schumanovim načrtom. Pravijo, da je Schumanov načrt kriv, da Posarje še ni v Nemčiji. Znano pa je, da sta tako angleška delavska stranka kot nemška SPD najhujši nasprotnici tega načrta.

Petletnica svetovne Banke

Ob priliki pete obletnice Svetovne banke je njen predstavnik izjavil, da je banka, odkar so jo ustanovili, 22-tem od njenih 49 članic posodila vsega nad 1.113 milijonov dolarjev. Bančni govornik je pojasnil, da je 393.200.000 dolarjev od te skupne vsote služilo za postavljanje in pospeševanje industrije, 273.025.000 dolarjev za elektrifikacijo, 285.500.000 dolarjev za prevoz, 89 milij. dolarjev za kmetijstvo, 42.100.000 dolarjev za namakanje in rečno nadzorstvo in 30.800.000 za promet.

Govornik je nadalje dejal, da je banka v minulih petih letih posodila od ravnokar omenjene vsote: evropskim državam vsega 559.950.000 dolarjev, od teh 250 milij. dolarjev samo od vojne razorani Franciji, državam latinske Amerike skupno 267.957.000 dolarjev, od teh 105 milij. dolarjev samo Braziliji. Aziji in državam Srednjega Vzhoda 126.100.000, od teh je največ dobila Indija, in sicer 62.500.000 dolarjev; Avstraliji 100.000.000 dolarjev in afriškim državam vsega skupaj 57.500.000 dolarjev.

Pisma iz brazilskega pragozda — ki ga ni

Morda me je že kdo pogrešil, morda pa so tudi že vsi pozabili, ki sem Vas kdaj poznal. Marsikaj se je že zgodilo medtem, ko si nismo več pisali. Nekatere stvari so ostale kot so bile, druge smo zamenjali. To že vsi veste, da že 5 mesecev živimo pod novim prezidentom in novo vlado. Starega, ki je bil general, smo zamenjali na volitvah, kjer večji del mi, narod, nismo pravzaprav vedeli, za kaj gre. Izbrali smo starega gospoda Vargas, ki ima že 75 let in je torej izkušen mož in je že nekaj zlepa nekaj z grda 15 let preje vladal deželo, ki se je zaenkrat še ne da vladati. Sicer pa to za Vas ni kaj posebnega, tudi tam ste zamenjali prezidenta, ko je starega gospoda prezidenta Bog poklical k sebi in ste izbrali novega gospoda generala. Če se mu posreči, da bi 15 let skupaj vladal Vašo deželo, potem Vam lahko prerokujem, da boste v njegovi dobi še lepe stvari doživeli. Sicer pa jaz po pravici povem, da mene noben prezident prav nič ne moti, razen, če terja davke od mene. Tiste nerad plačujem, pa mislim, da je pri Vas še tudi kdo take vrste.

Čeprav nikdar ne poslušam „haló, tukaj radio Celovec“, vendar sem zvedel, da imajo v Perziji modrega moža, ki bo skoraj še Angleža pretental. Meni sicer petrolejev smrad nič ne dopade, saj so doma sploh tej tekočini zaničljivo rekli smrdljivec, ampak bolj od daleč bi bil pa prav rad deležen vsaj majhnega delčka, kadar so koncem leta v Londonu delili tistih nekaj sto milijončkov dolarjev čistega dobička. Kar nas je Brazilijancev, bomo zdaj tudi malo bolj lahko nos zavihali nasproti Angležu, češ kaj boš, ko še smrdljivca nimaš, da bi nam kofe z njim plačal.

Ker je naša dežela precej daleč od nekaterih drugih, smo šele te dni dobili od Združenih narodov pismo, v katerem nam gospod predsednik in tajnik sporočata, da je nekje daleč v Koreji vojna in da bi bili mi tudi povabljeni, če bi želeli nekaj naše mladine poslati tja na vojaške vaje. Ko sem bil pred par dnevi v Rio, sem hotel našega gospoda zunanje ministra pobarati, kako in kaj je s to stvar-

jo. Pa je bil gospod ta dan res zunaj in sicer ravno v Sao Paulo (škoda, da si ni izbral jutrišnji dan, ko imamo tu žegnjenje!) in mu pošta še ni mogla pisma dostaviti. Danes pa čitam v časopisih, da mu ga je že. Zdej bomo vse natančno prebrali, potem bomo pa že pravi čas v časopisih objavili, kako se bomo odločili. K sreči je medtem gospodu Maliku prišla srečna misel, da bi pravzaprav v Koreji vojne tudi lahko ne bilo. Ob tej prelepi misli je modri mož žal takoj zbolel, tako da nam še ni mogel nasvetovati, ali naj pošljemo tja oglednike ali ne.

Tukaj imamo tudi zvezni senat in vsaka stranka ima tam nekaj svojih uglednih mož v dobri državni oskrbi. Je pa treba priznati, da stari gospodje tudi za ljubo mladino niso brez skrbi. Ko so novinarji od vsake stranke po enega teh gospodov vprašali, ali naj bi poslali mlade vojake na Korejo, so kar vsi v zboru rekli, nak, tisto pa ne. Eni so bili mnenja, da morajo tisti, ki imajo več „interesov“ v Koreji, poslati več vojakov tja. Eden je mislil celo, da smo mi že dvakrat vojsko dobili in dvakrat mir izgubili. Tisti, ki je še najbolj vnet za Združene narode, je dejal: „Kaj, če bi poslali še par žakljev kave v Korejo, ubogim ranjencem in tudi zdravim bi gotovo prav prišla.“

Ko smo že ravno pri „interesih“, moramo seveda takoj dostaviti, da tudi mi nismo čisto brez njih. Imamo zelo velik interes na tem, da bi kar se da drago prodali našo kavo in bombaž. Naši kmetje namreč pravijo, da pri sedanjih cenah pravzaprav samo izgubo delajo. Nekaj let bi si prav privoščil tako izgubo od ene same fazende. Sicer je to bančna tajnost, ampak na uho Vam lahko zaupam, da jih ni malo, ki imajo po 10 in 20 milijončkov v banki.

Drug naš velik interes je železnica in promet sploh. Ni to samo stvar, ki bi zanimala trgovce in trgovske potnike. To je v resnici kardinalni problem naše dežele. Imamo namreč vse, kar rabimo, samo ne vse na pravem kraju, koder rabimo.

(Dalje prihodnjič)

PROTI PRISILNEMU DELU

Prejšnji torek sta na svojem zasedanju v Santiagu, glavni tajnik OZN in glavni ravnatelj Mednarodne organizacije dela imenovala članice Odbora ZN za preiskavo prisilnega dela, ki so ga nekatere države uvedle, da bi politično vzgajale svoje državljane in jih gospodarsko izkoriščale. Odbor ima nalogo, da ugotovi, v kateri meri se poslužujejo nekatere države tega načina prisilnega dela. Preiskovalni odbor se bo prvič sestel v začetku oktobra v Ženevi.

ZAKON O VSELJEVANJU BEGUNCEV V USA

Predsednik Truman je podpisal odlok o podaljšanju zakona o vseljevanju beguncev v Združene države za 6 mesecev, to je do 31. decembra 1951.

Kot je znano, je bil prvotni zakon o vseljevanju beguncev sprejet v letu 1948. Po tem zakonu bi do 30. junija 1950 Združene države sprejele 205 tisoč beguncev. Tega leta so zakon prvič podaljšali za eno leto, to je do 30. junija 1951, in povečali število beguncev na 341.000.

Drugo podaljšanje tega zakona je bilo sedaj potrebno zato, ker poteka uradni postopek za sprejem beguncev počasi in bi zaradi tega mnogo beguncev ne moglo priti v Združene države.

CARINSKE IN TRGOVINSKE OLAJŠAVE

K splošni mednarodni pogodbi o carinah in trgovinskih olajšavah je pristopilo te dni šest novih držav. To so Avstrija, Nemška zvezna republika, Peru, Filipini, južna Koreja in Turčija. Preden pa bo njihov pristop odobren, bodo morale podpisati torquayski protokol, ki vsebuje zaključke s carinskih pogajanj med državami tega sporazuma iz let 1950 in 1951.

Če bodo te nove članice protokol podpisale, bodo spadale štiri petine svetovne trgovine pod določila te pogodbe.

NOVO POROČILO ORGANIZACIJE IRO

Organizacija IRO je objavila novo poročilo o svojem delu, iz katerega je posneti, da je do konca maja letos organizacija pomagala pri preselitvi v druge dežele 940.933 beguncev, število repatriirancev je znašalo koncem maja 72.280. Tako je število oseb, ki jim je pomagala organizacija IRO, da so si uredili novo življenje, preseglo milijon. Zelo velike uspehe je dosegla IRO tudi pri reševanju težkega vprašanja, kako pomagati starim in bolnim beguncem.

Julija 1950 je prenesla IRO odgovornost za več kakor 111.000 beguncev, ki žele ostati v deželah, kjer so, na tamokšnje oblasti. Od tedaj nudi pomoč le tistim, ki se že selijo.

Držav, ki so članice organizacije IRO, je še vedno le 18.

VZROKI BEGA Z DEŽELE

Papež Pij XII. je pred nekaj dnevi govoril zastopnikom katoliškega mednarodnega kmetijskega kongresa, ki je bil v Rimu. V svojem govoru je sv. oče označil kot glavna in edina krivca odseljavanja kmečke mladine v mesto marksizem in gospodarski liberalizem. Kapitalizem je namreč — tako je dejal sv. oče — sicer dal pobudo za zvišanje kmetijske proizvodnje in je tudi deloma zboljšal telesno in duhovno življenjsko raven pordečelskega prebivalstva, vendar pa je istočasno kapitalizem pokvaril značaj podeželja, ki ga je prilagodio življenju mesta in industrijskih okolišev. Nauk, ki ga razširja kapitalizem — privatni ali državni brez razlike — je škodljiv in napačen. Kdor zemljo svojih očetov zapusti ali pa zemljo prekomerno zaradi svojega dobička izčrpa, oboje izziva težko gospodarsko krizo.

VAŽEN SKLEP UNESCO-a

Plenum generalne konference UNESCO je soglasno sprejel jugoslovanski predlog o vključitvi v družabno življenje tistih nacionalnih skupin, ki iz kakršnih koli vzrokov ne sodelujejo popolnoma v življenju določene države. V jugoslovanskem predlogu se zahteva, da se v vsakem posameznem primeru dokaže:

1. ali se proti etničnim skupinam ne izvaja diskriminacija;
2. ali jim je zajamčen neoviran gospodarski in kulturni razvoj in
3. ali jim je zajamčeno spoštovanje njihovih kulturnih in etničnih posebnosti.

Šentlenarški pevci v Ločah

Dolgo smo ugibali ali bodo kdaj prišli k nam kakšni pevci. In res. V nedeljo dne 1. julija je doletela tudi nas ta sreča in prišli so med nas Šentlenarčani, da slišimo iz njihovih ust lepo melodijo naše slovenske pesmi. Mnogo smo že brali o njih v „Našem tedniku“, zato smo bili pa še bolj radovedni in sklenili smo, da jih bomo šli poslušati.

Kljub slabemu vremenu in kljub srečanju ter drugim prireditvam, ki so bile na ta dan, se je zbralo lepo število poslušalcev pri Pušniku. Bilo bi jih pa lahko še več; toda žal niso dobili vsi pravočasno vabil.

Koncert je bil nekaj lepega in je dosegel svoj namen. Koliko solz smo videli v dvorani, ko so stari ljudje vzbujali lepe spomine od zvokih naše pesmi. Hvalje vredno je tudi to, da je bilo navzočih mnogo otrok, kar je zelo dobro znamenje.

Pesem za pesmijo se je vršila v lepem vrstnem redu. Posebno pa nam je ugajala pesem „Moja lubca mi je pošto posvaja“, katero so morali vrli pevci ponoviti. Največje navdušenje pa je nastalo ob pesmi „Ti pubč ja kna lumpč“, katero so seveda morali tudi ponoviti. Da se pa

občinstvo ni preveč dolgočasilo, nam je g. učitelj iz Št. Lenarta povedal nekaj dovtipov.

Posebno so nam pa ugajala tudi dekleta, ki so s svojimi lepimi glasovi pošiljale lepe melodije med navdušeno množico. Tako smo res ponosni, da smo mi prej kakor Brnčani slišali ženski zbor, kar si štejemo v posebno čast.

Toda hitro je minil čas. Prehitro lahko rečemo. Še bi radi poslušali, toda s pesmijo „Mav čriez izaro“ so pevci zaključili svoj koncert. Ta pesem je bila tudi lepo podana, saj ta pesem je pravzaprav pri nas doma. Posebne omembe je vredno, da niso pesem spremenili nazadnje v kak jodlar, ampak so jo zapeli tako, kot jo zna ljudstvo.

Šentlenarškemu zboru, posebno pa njegovemu mlademu vodju, katerega smo posebej občudovali, najlepša hvala za te lepe urice, ki smo jih preživeli z Vami. Gajite še naprej našo lepo narodno pesem, ponesite jo še v druge kraje in pričrpani smo, da bodo vsi zadovoljni z njo. — Nam bo ostal ta popoldan v lepem spominu in večkrat se bomo še spominjali tega lepega trenutka, ki ste nam ga pripravili Vi, Šentlenarčani.

Pevski koncert na Ledincah

V nedeljo, dne 17. junija, so nas povabili naši domači cerkveni pevci h koncertu narodnih pesmic, ki so ga priredili v Hajnžlnovi dvorani na Ledincah. Čisti dobicek prireditve je bil namenjen za nabavo cerkvenih zvonov za pečniško farno cerkev.

Dolgo so se pevci vadili za ta nastop in treba je bilo res velike požrtvovalnosti, ko so hodili k pevskim vajam.

Bil je res lep dopoldan, ki so ga nam priredili pevci s tem prvim svojim nastopom zunaj cekve in gotovo bo ta domača prireditev ostala vsakemu, ki je bil na prireditvi, v trajnem lepem in dobrem spominu.

Naš dušni pastir, g. Babič, so v pozdravnih besedah najprej orisali pomen te prireditve. Spomnili so se pri tem še posebej tudi umrlega župnika, ki so za tako prireditev pevec začeli vaditi, toda žal niso mogli več sami doživeti tega vselega trenutka. Predstavili so nam nato g. dušni pastir gospoda župnika iz Marije na Zilji, preč. g. Nageleta, ki je za umrlim našim župnikom prevzel in z veliko ljubeznijo ter požrtvovalnostjo nadaljeval započeto delo.

Nato so nastopili pevci ter nam zapeli 16 pesmic. Med temi so bile tudi tri

nemške pesmi, da pokažemo pripravljenost prijateljskega sožitja s sosedom druge narodnosti.

Med odmorom je Kusternikov Martin godel na harmoniko, domači fantje pa so nam predstavili dve prijetni burki. S svojim nastopom so fantje pokazali, da bi s svojo sposobnostjo in pridnostjo mogli prirediti kako večjo igro. Med odmorom so nas nadalje preč. g. Nagele zabavali s šaljkami in so s svojim prijetnim pripovedovanjem v pristnem domačem narečju gani zadovoljne poslušalce res do solz veselja. Tako pristno je bilo to veselje, da so se nekateri — kakor so nam pozneje pripovedovali, doma smejali, če so se spomnili na duhovito pripovedovanje šal v Hajnžlnovi dvorani, za katero je samo škoda, da ni bolj akustična.

Vsem našim pevcem, predvsem pa še g. pevovodju, velja naša najiskrejša zahvala za ves trud in težave in tudi seveda za to lepo prireditev. Želimo vsem pevcem le, naj bi vztrajali še naprej na začrtani poti ter naj bi še tudi v naprej gojili s takim veseljem našo lepo domačo slovensko pesem. Tako bomo upravičeno mogli reči: „Čimprej na svidenje na slični prireditvi!“

Srebrnomašniku v pozdrav

Srebrnomašnik preč. gospod Aleš Zechner, sedanji župnik v Železni Kapli in dekan dekanije Dobrla vas, je bil rojen dne 13. julija 1902 v Dolnji vasi v žvabeški župniji. Gimnazijo je obiskoval v Št. Pavlu, končal pa je gimnazijske študije v Celovcu, kjer je vstopil tudi v bogoslovje. V mašnika je bil posvečen dne 11. julija 1926, kurat je postal 1. avgusta 1926, dvorni kaplan krškega knezoškofa pa 17. januarja 1926.

Poleg obilnih poslov, ki mu jih nalaga župnikovanje v obširni župniji v Železni Kapli, poleg dekanjskih poslov vodi preč. g. Zechner še slovenski dušno-pastirski urad krške škofije. Zaupanje naroda in zaupanje cerkvenih oblasti pa ga je postavilo za predsednika Družbe sv. Mohorja v Celovcu, ki naj bi postala spet osrednja slovenska kulturna ustanova, kjer naj bi bili v medsebojnem zaupanju in prijateljstvu, v delu za katoliška načela in pravice naroda povezani vsi Slovenci.

NOVA MAŠA V MADRIDU

V madridskem salezijanskem semenišču je končal svoje študije g. Rudi Borštnik, dipl. filozof in bil posvečen za duhovnika v nedeljo, dne 24. junija t. l. skupaj s tridesetimi Španci.

Naslednji dan je pel novo mašo v imenu vseh svojih španskih sošolcev. Presbiter asistent pri novi maši je bil Rev. D. Tomas Baraut, S.D.B. in botra novomašniku (to je posebna španska navada, ki je Slovenci ne poznamo) pa sta bila Excmo. Sr. D. Antonio Correa Veglisson, bivši gubernador v Barceloni in španski narodni poslanec ter Srta D. Pilar de Cossio y de las Bárcenas, ugledna madridska gospa.

Posvetitvi in novi maši so prisostvovali poleg Špancev tudi Slovenci, ki žive v Madridu. Novomašnik bo novo mašo ponovil za Slovence, živeče v Španiji, v mesecu juliju in bo podelil ob tej priliki po slovensko novomašniški blagoslov.

Novomašniku želimo mnogo uspeha in božjega blagoslova v tem težkem in odgovornem poklicu.

NOVOMAŠNIŠKO POSVEČENJE V GORICI

Prejšnji ponedeljek je tržaški škof (domači goriški škof je nevarno bolan) posvetil v goriškem malem semenišču šest novih mašnikov. Slovesnost je bila zelo ganljiva in ji je prisostvovalo lepo število duhovnikov in sorodnikov novomašnikov.

Med šestimi novomašniki so trije Slovenci, trije pa so Italijani.

NAŠEMU PREČ. G. DEKANU

Alešu Zechnerju

ZA 25-LETNICO DUHOVNIŠTVA — OBENEM PA TUDI ZA GOD IN ROJSTNI DAN

Srebrnomašnik!

Pastir nam dušni bil poslan, naj Vam se na ta častni dan ovčice Vaše bližajo,

v hvaležnosti Vas slavijo: za skrb, pomoč vseh dolgih let podarijo najlepši cvet:

Ljubezen, ki v srcih vseh žari in, slavljenec, za Vas goril!

Srebrnomašnik!

Za god želijo in Vaš rojstni dan, ter petindvajsetletni blagi stan, da dolgo še, o vzgledni dušni nam pastir, ostanete ljubezni, milosti in vere vir in srečnim ovčicam podarite nebeški mir.

Valentin Polanschegg

Številnim čestitkam se pridružuje tudi uredništvo „Našega tednika“ z iskreno željo, naj bi preč. g. srebrnomašnik mogel v zdravju in po volji božji še mnogo, mnogo let delovati za častno in večno srečo vsega prebivalstva svoje župnije in dekanije ter Slovencev doma in po vsem svetu.

*

Dne 11. julija 1926 sta prejela mašniško posvečenje tudi preč. gg. Jožef Boštjančič, žup. v Apačah in pa Franc Repnik, žup. v Kotmari vasi, katerima tudi ob jubileju prav prisrčno čestitamo.

Tri cvetke

Tri cvetlice za vasico šepetajo med seboj, mrak objema že gorico, hlad večerni briše znoj.

„Jutri pridejo čebele,“ prva cvetka govori, „pile bodo slad vesele tu pri meni do noči.“

Druga, najbolj ljubka, zala, zaduhtela je samo, cvetja bo dekletu dala, ko bo fant jemal slovo.

Tam ob zidu tretja cvetka roga se v večerni svit, že in peče zlobna tetka, strup je v njeni čaši skrit.

Limbarski

R. L.:

SLIKAR - IVAN GROHAR

Začetek 20. stoletja ni bil samo za slovensko slovstveno umetnost prihod nove dobe, temveč tudi za upodabljačo umetnost. Pod upodabljačo umetnostjo si predstavljamo slikarstvo in kiparstvo. Tudi na tem področju so se tedaj začela Kranjcem „vremena jasiti“ — tako bi rekel Prešeren — in med umetniki, celo vodilnimi, katerim gre zasluga za to, je bil slikar Ivan Grohar.

Rodil se je ta mož leta 1867 v Sorici na Gorenjskem, v skrajnem koncu Selške doline, v kraljestvu Ratitovca in Porezna. Visoka planinska narava s svojimi gozdi in sončnimi travniki, s svojo pristnostjo in lepoto je otroku položila v zibko vedrega, sončnega duha, polnega vere in optimizma, nepokvarjenost duše in dobrote srca, zraven pa kremenit, neupogljiv značaj, kakršen more zrasti samo kje v boju s trdo naravo. Bil je pravi „gorjanec“, dober, srčnomil, dosleden in pomen in se je tudi kesneje rad nazival „hribovec“. Nadarjen za slikarsko umetnost, se je najprej učil pri slikarju Bradaški v Kranju, leta 1892 pa je šel v Gradec in se je tam tri leta šolal na deželni akademiji pri slikarju H. Schwabu. Že pred tem časom je obiskoval tudi razne privatne šole, tako v Zagrebu pri Italijanu Milanesiju. Iz Gradača je 1895. odšel Grohar v Monakovo.

V Monakovem je baš leta 1895 odprl slovenski rojak — slikar Anton Ažbe, privatno slikarsko šolo, ki je kmalu zaslovela. Obiskovali so jo umetniški kandidati vseh narodnosti in tudi Slovenci

so vstopali vanjo, med prvimi Grohar, potem njegov tovariš Rihard Jakopič, kesneje Matija Jama, Matej Sternen, Ivanka Kobilčeva, Ferdo Vesel in drugi. V Monakovem je Grohar pridno hodil v muzej starih mojstrov, imenovan Stara pinakoteka, ter je tam kopal in slikal stare umetnine. Ta pretekla umetnost je nanj imela velik vpliv in nekoč je pisal prijatelju, da je tja do leta 1900 živel pod njenim vtisom. Tega leta se je Grohar vrnil v domovino in s tem se je začel pri njem umetniški preobrat.

Leta 1900 se je v Ljubljani vršila prva umetniška razstava, ki jo je priredilo tistega leta ustanovljeno Slovensko umetniško društvo. Poleg Riharda Jakopiča je bil Ivan Grohar na obeh bistveno soudeležen kot organizator. Grohar je tu razstavil slike, ki so predstavljale razne prizore, na primer kmečko svatbo pod naslovom Petelin, ki je ljudem zelo ugajala. Kesneje je ta podoba dobila naziv Brna. Umetnik se je tehnike slikanja in opazovanja kmečkih značajev deloma učil pri tirolskem slikarju F. v. Defreggerju. Ta čas je napravil tudi nekaj cerkvenih slik, dve za cerkev na Brezjah, eno za Ribnico. Moral bi bil tudi s frezkami okrasiti strop novo zgrajene, od potresa poškodovane trnovske cerkve v Ljubljani, pa je dobro začeto delo moral opustiti. To ga je zelo potrla. Videz je bil da bo Slovensko umetniško društvo s svojimi razstavami prebilo led in prineslo boljšo bodočnost slikarstvu v domovini in že leta 1902 se je vršila v Ljubljani II. umetniška razstava. Grohar je tu pokazal menda 12 slik — toda že zelo drugačnih od onih na I. razstavi. Bile so to same krajine ali kot pravimo pejsaži

in sicer v modernem slogu. Med njimi je bila ena posebno znamenita pod naslovom Koprivnik v Bohinju, druga Kosci, naslikani v poletnem soncu, ostale pa v podobnem slogu. Na teh slikah se je Grohar odpovedal starim temnim barvam, slikal je popolnoma svetlo, že zelo mnogo z lopatico in ne več s čopičem, kar je bilo za navadne, še posebej pa za tedanje neizobražene in nevjane ljubljanske oči nejasno in revolucionarno. Tako pa so slikali tudi ostali njegovi tovariši, Jakopič, Jama, Sternen, Vesel, Birolla in še drugi. Javnost je razstavo popolnoma odklonila, kritika jo je raztrgala, umetniki so doživeli popoln moralni in materialni neuspeh.

Izprevideli so, da v domovini še ni ugodnih tal za razvoj tiste nove umetnosti, o kateri so sanjali v duši, kateri so kljub neuspehom hoteli ostati zvesti in jo še dalje gojili. Uvideli so, da morajo prej doseči priznanje v tujini, če hočejo, da jih bo tudi domovina priznala in so odslej svoje delo v tej smeri uravnavali. Predvsem Jakopič in Grohar sta bila začetnika misli, da bi razstavili na Dunaju, kamor se je leta 1903 Grohar tudi res odpeljal, da bi tam pripravil za razstavo vse potrebno. Sprva ni imel mnogo sreče; stradal in prezebal je, težko je tudi obolel, a kljub temu ni odnehal. Prizadeval si je, da bi našel kako dunajsko umetnostno tvrdko, ki bi bila pripravljena prirediti razstavo del slovenskih umetnikov.

Končno se mu je to posrečilo pri Galeriji Mithke. Po vseh predhodnih razgovorih se je leta 1904 spomlad tu vršila toliko zaželjena razstava. Naši umetniki Jakopič, Grohar, kipar Berne-

ker, — Zmitek, Birolla in drugi so se združili v umetniški klub Sava ter pod tem imenom razstavili svoja dela. Uspeh je bil nepričakovan. Odziv v dunajski umetnostni javnosti je bil izredno topel, v kritiki pa naravnost laskavo priznalen. Grohar je pisal prijatelju: „Imamo uspeh, kakršnega pač niti v najlepši noči nisem sanjal!“ Ker so imeli v svojih slikah mnogo kozolcev — saj so upodabljali samo pokrajino, sonce, delo na polju in stalno so zunaj slikali — je napisal: „Živeli kozolci“ in baje se jih je oprijel priimek: „Kozolčarji“. Nekaj malega so tudi prodali.

Po tej razstavi se je Grohar vrnil v domovino. Naivno je pričakoval, da bo zdaj našla njegova umetnost, kakor tista njegovih prijateljev, polno priznanje in razumevanje, saj doma ne bodo mogli iti mimo uspeha v tujini. Toda to se ni zgodilo. Domovina je bila gluha in slepa za te vrste umetnost in umetnike in jih je še naprej odklanjala. Za Groharja se je začela doba revščine. Prišedši domov, se je naselil v Škofji Loki in tam ostal do konca življenja. Škofje Loke si ni izbral zaradi kakega lokalnega patriotizma, temveč ker je imel tu najlepše področje za slikanje v prosti naravi. Tudi drugi njegovi tovariši so prišli tja: nekaj časa Jakopič, ki je delno živel tudi v Stari Loki, Sternen, ki se je naselil v Godešiču in Birolla, ki je živel prav v Škofji Loki. Nepristano je slikal, slikal same krajine in motive iz kmečkega življenja na polju, toda prodal ni skoraj nič. Ker ni imel denarja, da bi kupoval platno, je bil prisiljen nove slike delati kar na stare in je tako svoja platna stalno preslikaval. (Dalje prihodnjič)

Na Goriškem in Tržaškem

Slovensko šolstvo v Gorici

Slovenci v Gorici imajo po drugi svetovni vojni zopet svojo gimnazijo in svoj licej ter slovensko učiteljsko. Glasilo goriških Slovencev „Katoliški glas“, prinaša ob sklepu šolskega leta podrobno poročilo iz posameznih razredov teh šol.

Tudi mi bi se radi s takim poročilom pridružili, če ne bi avstrijske oblasti sede na naših vlogah glede gimnazij in učiteljske. Tako namenoma zavlačujejo že leta ustanovitev slovenskih srednjih šol na Koroškem in onemogočajo šolanje naši mladini v materinem jeziku.

Na slovenski gimnaziji v Gorici (nižja srednja šola, gimnazija in licej), je bilo v preteklem letu 168 učencev, na slovenskem učiteljsku pa 47. Tudi te razmere nizke številke niso preprečevale, da ne bi imeli Slovenci v Gorici svojih slovenskih srednjih šol, kakor jim to seveda po vseh božjih in človeških postavah gre. — Le pri nas na Koroškem teh najnaravnostnejših postav ne poznajo ali vsaj poznati nečejo, četudi po vsem svetu in na vseh konferencah, kadar razpravljajo o slovenski manjšini na Koroškem, sveto zatrjujejo, da imajo Slovenci na Koroškem vse pravice.

Slovensko šolstvo v Trstu

V zadnji številki smo poročali o zaključni slavnosti slovenskega učiteljskega v Trstu. Danes prinašamo po „Katoliškem glasu“ poročila o drugih šolah na Svobodnem tržaškem ozemlju, da naši bralci razvidijo kako velika razlika je vendar med razmerami tam in pri nas. Poudariti pa moramo ob tej priliki, da je ravno ameriška zasedbena oblast v Trstu leta 1945 prinesla v tem pogledu popolno spremembo. Na Svobodnem tržaškem ozemlju je danes okoli tristo slovenskih učiteljev, kar pomeni v vsem slovenskem kulturnem življenju zelo razveseljivo dejstvo. Da se ravno učitelji in profesorji močno udeležujejo v kulturnem delu, je razumljivo, sodelujejo pa tudi pri slovenskem radiu v Trstu, ki ima celodnevne slovenske oddaje in ne po 30 ali 35 minut kakor pri nas na Koroškem in še ta malenkost je koroškimi šovinistom trn v peti.

Poleg slovenskih ljudskih šol imajo Slovenci na Svobodnem tržaškem ozemlju še slovensko učiteljsko, slovensko gimnazijo, slovensko trgovsko akademijo, in slovensko srednjo tehnično šolo. — In koliko ima pri tem Svobodno tržaško ozemlje prebivalcev? Toliko kot Koroška. In koliko prebivalstva govori na Svobodnem tržaškem ozemlju slovensko? Toliko kot na Koroškem. Zato bi mogli

zapisati za koroške razmere besede, kakor jih je izrekel naš pesnik: „Pravico v grob so devali...“

Nastopi ljudskih šol

Tudi ljudske šole v mestu in okolici so končale šolsko leto z javnim nastopom. Najbolj so se menda postavili Svetovnjaci. Prišli so kar v Avditorij z lepo pripovedko „Janko in Metka“. Po pravici povedano, da jih je bilo užitek gledati. Šolske prireditve so pripravili tudi v Rojanu, Škedinju, Sv. Ani, Sv. Jakobu, Sv. Francišku, Donadoni in na deželi. Povsod so otroci lepo nastopali in tako pokazali, da trud njihovih učiteljev ni bil zaman.

Razstave

Večina šol je tudi organizirala razstave ročnih izdelkov. V tem pogledu gre prva pozornost industrijskim strokovnim šolam na Opčinah, v Rojanu in v Nabrežini. Lepi izdelki zgovorno pričajo o marljivosti učencev in o prizadevnosti učiteljev. Ženski izdelki v Nabrežini, kakor tudi kamnoseški so res vredni vse pohvale. V Rojanu so bili zelo pridni v mehanični stroki, a tudi dekleta so se z ročnimi deli zelo postavila. Če pogledamo izdelke prvega razreda in pomislimo, da bodo čez dve leti te učence še veliko pridobile, potem moramo reči, da naša mladina dobro dela. Vse razstave strokovnih šol pričajo, da se delo jemlje resno. Prepričani smo, da bi ob izdatnejših sredstvih, pokazali še mnogo več. Tudi šole so priredile razstavo najlepših del, tako dekliških kot moških, risb in zvezkov. Pridna in dobra je ta naša mladina. Staršem, ki se za svoje otroke res zanimajo in čutijo količjak narodnega ponosa, ne more biti žal, da so svoje otroke zaupali slovenski šoli.

Šolska razstava v Nabrežini

Na praznik sv. Petra in Pavla je bila otvorjena razstava slovenske strokovne šole v Nabrežini. Razstava v celoti je bila res vzorno urejena. Dela šolarjev so nam pa pokazala vso skrb in prizadevanje ge. Sartove ter celotnega zbora do naše mladine.

To je po številu že četrta razstava in med vsemi doslej prirejenimi najlepša. Najbolj nas pa veseli dejstvo, da je, z ozirom na našo narodno motiviko, še najbolj naša, to je slovenska. Videli smo vezene prepletene v narodnih barvah in v narodnih motivih, namizne prte, blazine, vložke z raznimi vbodi, čipke, opanke, pirhe, pa tudi risbe prostoročnega risanja — povsod pristen slovenski pečat. Kot novost te razstave smo opa-

zili nekaj kulinarčnih izdelkov, značilnega velikonočnega miha z vdanim pirhom, potem še „kuglof“, naraste in drugo podobno pečivo. Tako vidimo, da skuša biti šola tudi s te strani čim bolj praktična in poučna za naše bodoče gospodinjce. Le škoda, da vodstvo šole ima na razpolagop premalo dotacij, kajti uverjeni smo, da bi se na tem polju naše deklice še bolj izkazale.

Pohvaliti moramo tudi kamnarski oddelke na razstavi, ki zanima predvsem naše kamnarje in ki se odlikuje po svojih izdelkih v kamnu. Razstavljeni so razni spomeniki, črnilniki, pepelniki, obtežilniki, žare, stebri ter še mnogo drugih kamnarskih predmetov, med ka-

Novi radijski oddajni prostori v Trstu

Prejšnji torek je tržaški škof msgr. Santin blagoslovil radijske oddajne prostore v Trstu, kjer oddajajo tudi spored priljubljene slovenske radijske postaje Trst II. Večini pri nas gotovo ni niti znano, da je zavezniška vojaška uprava v Trstu uredila za Slovence popolno slovensko radio-oddajno postajo. Slovenska in italijanska oddajna postaja sta danes v Trstu najmodernejše urejeni, le v jakosti oddajanja je še velika razlika, ker oddaja italijanska postaja z jakostjo 15 do 20 kw, slovenska postaja pa samo z jakostjo 2 kw. Vendar upajo, da bo s pomočjo zaveznikov tudi slovenska postaja dobila večjo jakost.

Slovenska postaja oddaja v Trstu dnevno po 11 ur in ima 29 stalnih nastavljenecv, ki so vsi kvalificirani za svoje delo. Če te podatke primerjamo s slovenskimi oddajami v Celovcu, se moremo samo zgroziti. Medtem ko se oddaje v Trstu vedno bolj razširjajo, se dogaja nasprotno na Koroškem, kjer se tudi število osebja zadnja leta nekako načrtno zmanjšuje, o kaki samostojnosti slovenskega oddelka pri celovškem radiu pa ni nobenega sledu več.

Tržaški velesejem

O tržaškem velesejmu, o katerem smo poročali že v zadnji številki, prinašamo še naslednje poročilo:

Preteklo soboto je bil z veliko slovesnostjo odprt tržaški velesejem. Njegova otvoritev je zelo velikega pomena zaradi zemljepisne lege STO-ja, kajti Trst je važno križišče med Vzhodom in Zahodom, med Podonavjem in prekomorskimi deželami.

terimi vzbujajo pozornost čedna kamnita mižica za šahiranje.

Uspehi te naše strokovne šole, ki se nazorno pokažejo na ti razstavi, so prav odlični. Na vse to niso ponosni le učenci ter njihovi starši pač pa prav vsi Slovenci iz nabrežinske.

Izvestje

Srednje šole so izdale tudi letno izvestje. Iz tega izvestja lahko razvidimo poimensko število učencev, njih uspehe in neuspehe. Število profesorjev in šemarsikaj. Ob listanju po izvestju nas zabolijo le to, da so slovenske šole tako skromno opremljene s knjižnicami, zbirkami in drugimi učnimi pripomočki in da je večina profesorjev le začasno nameščena. Ob stalnosti učnega osebja in ob izdatnejših uradnih nakazilih bodisi v denarju ali učilih, bi uspehi, še boljši kot so letos, gotovo ne izostali.

Letošnji razstaveni prostor je bil precej povečan. Na velesejmu razstavljajo: Avstrija, Francija, Jugoslavija, Italija, Španija, Portugalska, Zahodna Nemčija, Madžarska, Češkoslovaška, Kuba, ZDA, Anglija, Švica, Turčija, Švedska in še nekatere druge države.

Jugoslovanski paviljon napravi na posebnem obiskovalca sijajen vtis! Obseg 400 kvadratnih metrov prostora in je urejen po načrtu ljubljanskega arhitekta inž. prof. Mihevc. Jugoslavija razstavlja predvsem lesne izdelke od deske do furnirja ter izdelke tovarne suhe robe — pohištva, športnega orodja itd. V posebnem oddelku so pa razstavljeni okusni folklorni izdelki, preproge itd. Poleg tega je Jugoslavija razstavila tudi svoje najboljše vrste vin in likerjev ter razne vrste industrijskih izdelkov ali polizdelkov.

Tudi druge države so se lepo postavile z razstavljenimi predmeti, posebno Zahodna Nemčija s svojimi stroji. Italija pa razstavlja predvsem stvari, ki bi se eventuelno dale izvoziti v Jugoslavijo.

SLOVENSKI ŽUPAN V DOBERDOBU

V soboto, dne 30. junija je bila občinska seja novoizvoljenega občinskega odbora v Doberdobi. Pri glasovanju je bil soglasno izvoljen za župana g. Mirko Ferletič iz Doberdobi, ki je bil izvoljen za občinskega svetovalca na skupni listi protikomunističnih Slovencev.

ŠOLSKA MLADINA V LJUBLJANI

V preteklem šolskem letu je obiskovalo ljubljanske ljudske šole 6165 otrok. Na srednjih šolah in na učiteljsku pa je bilo 7065 dijakov.

K maturi je pristopilo 434 dijakov, izdelalo pa jih je le 365.

Spisal: J. ŠIMON BAAR

GOLOBČEK

Poslovenil: ALOJZIJ NEMEC

ROMAN 23. NADALJEVANJE

Take skrbi in misli so mu tedaj polnile glavo in za nič drugega ni bilo v njej mesta. Čuk Souček mu je poslal povabilo na svojo promocijo za doktorja teologije, toda Holoubek mu je pozabil čestitati, stari gospod škof je umrl in oblast je postavila na njegovo mesto očetovskega prijatelja, gospoda spiritala. Graščinski uradnik s svojo gospo — Marinko iz bučinskega mlina — ki ju je Holoubek poročil še pred svojim odhodom iz Markovega, je bil prestavljen v Trečtice; oba sta obiskala župnika in prinesla mnogo novic. Stara Trousilka da je umrla in da na Holoubka tam ne morejo pozabiti, zlasti v župnišču. Toda nič ga ni vznemirilo, vse to je mirno poslušal, se čudil, pa takoj zopet pozabil. Nikomur ni pisal, ne čestital; ukvarjal se je zgolj s svojimi skrbmi.

„Da bi bil s setvijo že pri kraju!“ je tožil in gledal na tlakomer, kako sumljivo pada: „Hitite, dež bo,“ je priganjal očeta. Toda oče se ni pustil. „Že davno bi bili z vsem dokončali, tako kot gospod župan, ko Hanza ne bi moral posejati tudi cerkvenikov, grobarjevega, nadečiteljevega polja in —“

Holoubek jo je odkuril in ni poslušal litanij do konca.

„Naj dežuje,“ je dejal brezbrizno. „Tako jutraj pošljem služkinjo po zeljne

sadike in sadili bomo zelje, v dežju se gotovo prime, polje je pripravljeno, delo bo šlo hitro od rok,“ je odrejal po večerji delo za prihodnji dan, preden so šli spat.

Holoubek je prišel v svojo sobo, toda na spanec ni mislil. Brati se mu tudi ni hotelo, zato je stegnil svojo roko na zid po svoji prazniški predsedniški čedri s čopi in, čeprav je v svoji spalnici zelo redko kadil, vendar jo je nocoj natlačil in prižgal kar v temi, odprl okno in se usedel k njemu. Tema je postajala vse gostejša, vas je počasi tonila v sen. Tu in tam so še zaškrpala skrbno zapirajoča se vrata, zaropotale so duri, ugasnila mežikajoča luč v oknu, zarezgetal v hlevu konj, boječe zamukala kravica, ki ji je mesar odvedel tele... Holoubek je pri oknu dobro delo. Vlažni pomladanski zrak, opojen kakor vino, mu je hladil čelo, skoz nosnice je vdihoval svojsko vonjavo podeželja, zdravo, začinjeno materinsko vonjavo črne rodeče zemlje. Pogrešal je samo smolnatega vonja gozdov. Spomnil se je na Markov, kako so spomladi tam bučali gozdovi, šumele smreke in jelke, peli ptiči, zavijale sloke, divje race, cele jate divjih gosi so s šumom svojih kril vso noč napolnjevale temnačo ozračje... Tu je vse bolj revno; škorci se vračajo in mečejo iz lesenih hišic perje, ki so se v njem vso zimo valjali vrabci. Tudi nekaj lastovic je krožilo danes okoli župnišča, sedle so na okrajek prav nad njegovim oknom. Da bi se mu tu naselile! To bi bilo veselje!... Oče je pripeljal s sabo golobe in jih naselil na podstrešju v golobnjakih. Pri cerkvi se ves dan igrajo otroci „lisico“, „zajčka,

„manco“, vedno bi lahko kaj opazoval, na kaj mislil, česa se lotil. — Cedra je Holoubku ugasnila, že je hotel vstati, zapreti okno, spustiti zaveso in leči. Morda zaspi, čeprav so mu oči sveže kakor verici. Tudi on čuti v svojih žilah pomlad, v vsaki kapljici svoje gorke krvi jo čuti... Zdajci je zunaj nekdo zapel. Pel je za vasjo, na poti od postaje, toda v čistem zraku se je razumela vsaka beseda, mlad in čist moški glas je iz polnih pljuč iskreno klical:

„Ah sinko, sinko, ali si doma!

Si li oral, vpraša oče te.“

Holoubek okna ni zaprl. Vroč glavo je naslonil na hladno steno in poslušal. Nikoli se mu ni zdela ta pesem tako žalostna, nikdar mu ni šla tako do srca kakor nocoj. „Ah, Bog moj!“ mu je šinilo v glavo, „odklej že nisem pel!“ je turobno zavzdihnil. Že davno ni več prepeval. Tu v Trečtich še nikoli! Z gospodom župnikom v Markovem sta včasih v prazničnem nastrojenju polglasno pela župnikovo najbolj priljubljeno: „Nesrečen oskrbnikov dvorec...“ Živo ima pred očmi, kako je staremu gospodu obraz pordel, kako lep je bil, ko je pel: „Konj se na vrata vzpenja...“ in v kako čisto mladostnem ognju mu je zažarelo oko pri vrstici: „zarežeči, vranec moj! Trikrat pojašem naokoli...“ To gleda in čuje Holoubek v tem opojnem, temnem pomladnem večeru, sliši pa tudi svojo najljubšo pesmico in vidi — ah vidi! Učiteljeva Dragica sedi na vrtu in poje. Holoubek gre pred odhodom v semenišče v šolo po slovo, čuje peti svojo sošolko, nanjo gleda preko ograje, vidi jo pod nagnojem, rad bi ji zaklical „zbogom,

Dragica!“ pa ne zakliče, ne more... Ona pa sedi, na kolenih ima vezanje, roki odprti na klop in prsti se ji kar vbadajo v trdi les, odrevenelo gleda pred se in poje:

„Imela sem golobčka v kletki zaprtega, on mi je zletel do polja širokega...“

Vrsto za vrsto, kitico za kitico poje, solze, ki kapljajo iz oči kakor biseri, pa jih ne otira, ne ve zanje in šele, ko je končala in z žalostnim, tresočim glasom ponavljala... „moj zlati — — — golobček!“ je dvignila predpasnik in začela je jokati, da so se ji rame tresle... Zakaj tedaj ni stopil v šolo in rekel učitelju zbogom!? Zakaj se ni poslovil, ampak je zbežal od plotu, ki ga je ločil od Dragice? In čemu neki se zdaj, po tleh letih nenadoma na to spomni? Zakaj mu srce tako nemirno bije, glava-naravnost gori? — Dobro bi bilo, da bi že zaprl okno, ker se mu drugače kradejo skozenj iz temne noči zgolj skušnjave, grešne misli, prebuja se posvetno hrepenenje in želje. Trezni razum ga je opominjal, naj zapre, opravi molitev, se sleče in leže, jutraj bo moral zgodaj vstati, postalo je hladno in zunaj začenja pršeti... Holoubek je poslušal, se odmaknil od stene, ki se je bil nanjo naslonil, in se nagnil ven, da bi dosegel obe polknici. Pevec se je oddaljeval, njegov glas je slabel, tedajci pa je nenadoma zadonel močnejše. Najbrž se je ustavil in se obrnil proti Trečticam. Holoubek je slišal iz daljave sicer oslabljen, vendar še vedno razumljiv konec pesmice:

„Pretežka je najina pot, najina pot!“

(Dalje prihodnjič)

CELOVEC

Nedeljska služba božja je vsako nedeljo in praznik ob 1/29. uri v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse. —

GRADEC

Pretekli teden je promoviral na univerzi v Gradcu za doktorja nacionalne ekonomije naš rojak in mladi pisatelj, gospod Feri F. Bükvič.

Na pravni fakulteti graške univerze pa je promoviral gospod Stanko Šušteršič. Obema mladima doktorjema prav iskreno čestitamo.

BLATO

Tekom dveh mesecev so se poslovili od nas trije kmetje: in sicer gre kar po vrsti najprej na Zgornjem Blatu Breznikov oče, potem na Srednjem Blatu Janez Kristan, p. d. Figovc in sedaj na Spodnjem Blatu Kristanov oče, Janez Kristan.

Kristanov oče so bili rojeni 27. XII. 1886 pri Kristanu na Blatu. Dne 27. VI. 1951 pa je minulo ravno trideset let od poroke. Imeli so tri otroke, Janez je umrl tam v Romuniji leta 1944. Njih mlajša hči se je poročila 21. VI. 1948 z orožnikom Stuck. Zelo radi so jo imeli, videli so, da bo na stara leta brez doma in brez strehe; zato so začeli misliti, kako bi mogli poskrbeti tudi za to svojo hčer, predno gredo v večnost. Ljubezen je iznajdljiva, kar lepo parcelo, blizu doma ob glavni cesti, so ji zapisali ter začeli zidati majhno, lepo hišico. Vila je pokrita, zidovje postavljeno, samo omet še manjka. Večkrat so rekli: „Tako dolgo bi še rad živel, da bi bila Justinina hiša pozidana.“ A ni jim bilo dano... Ze pred leti so čutili, da gre z njimi proti koncu. Rekli so: „Rad bi spregel in dal gospodarstvo mlademu, jaz ne morem več.“

Zato se je poročila lani 8. majnika 1950 hčer Matilda z Alešom Lutnik, p. d. Kristanovim iz Dolnje vasi iz žvabeške fare. Oče so se oddahnili, ker so videli, da so dobro poskrbeli za svojo hišo. Na drugi strani pa tudi mogli niso več. Dolgo časa so nosili bolezen, nobenemu niso tožili, tem težje so prenašali, ko je postala bolezen neznosna. Iskali so pomoči pri zdravnikih, v bolnici, pa ni bilo več pomoči, rak, ki je glodal na njihovem telesu, je uničil vse moči. Predaleč je že zašla bolezen in operacija je bila nemogoča. Veliko so trpeli zadnji dve leti. Večkrat so rekli: „Koliko moram jaz trpeti.“ Zelodec je končno odpovedal popolnoma, mesece nobenega apetita.

Tako je bila smrt za Kristanovega očeta rešenje in odrešenje. Saj so bili velik Marijin častilec. Letošnji majnik so hodili kljub veliki težavi k Rešu k majniku in še peli Mariji v čast, kakor so bili vedno dober pevec, tudi cerkveni pevec. Cerkevno petje jih je najbolj veselilo in so tudi v bolesti radi peli. Najrajši: „Presveto Srce slavo...“ Ob priliki obiska so rekli: „En rožni venec bi še imel pomoliti, toda ga ne morem.“ Leta in leta so hodili mesečno k svetim zakramentom. Tudi v boleznih so mesečno prejemali svete zakramente in so bili vedno veseli, kadar je prišel duhovnik jih sprevediti. Duhovnik jih je obiskal par dni pred smrtjo so rekli: „Srečo ste imeli zadnjič, danes bi ne šlo več.“

Dobrega in pravičnega moža so izgubili sosede. Skrben gospodar je zapustil svojo kmetijo. Dober rojak svojo grudo. Obilo sorodnikov, znancev in prijateljev jih je spremljalo k zadnjemu počitku. Mrtvaški bratje so jim pa svetili, kakor je to pri nas navada. Pevci so zapeli zadnje žalostinke v slovo nekdanjemu pevcu in ljubitelju naše pesmi. Ko so pevci peli pesem: „Jaz sem življenje in vstajenje“ je pač vsak občutil: „Sel je mož, tja v večnost, ki je veroval in živel iz vere in če tudi umrje, bo živel vekomaj.“

Njihovo zadnjo željo so g. župnik izrekli pri odprtem grobu: „Jaz sem že davno vsem odpustil, če pa ima kdo kaj proti meni, naj mi odpusti.“ tako so prosili pri zadnjem obisku dušnega pastirja, naj oznanijo na grobu. Župnik so se poslovili od dobrega očeta, skrbnega gospodarja, in gorečega farana. Čeravno je dolga pot, so hodili vsa leta v faro cerkev, dokler so mogli. V miru naj počivajo v senci naše farne cerkve sv. Mihaela. Kristanovim pa naše iskreno sožalje in sočutje.

Pri nas na Koroškem

PLIBERK

Po dolgem času so se Pliberčani zopet postavili na odr. To pot so nam pokazali resno igro „Slehernik“, ki je zahtevali od igralcev, zlasti začetnikov, mnogo napora. Ljudje so napolnili nov Breznikov skedenj in z zadovoljstvom prisostvovali predstavi. Ob tej priliki se je posebno pokazala potreba po lastnem farnem domu. Pri velikosti fare bi verjetno to vprašanje ne bilo nerešljivo. Videli smo resno voljo igralcev, da bi nam večkrat še kaj lepega pokazali. Dolžnost faranov bi bila, da poskrbijo za prostore in bi tako vsak po svojih močeh doprinesel do zgradbe farnega doma.

RUDA

V št. 26 „Našega tednika“ smo brali pod domačimi vestmi tudi dopis z Rude, kjer sta opisana napredek in naprednost v našem okolišu, omenjena je pa v dopisu tudi gospodarska podjetnost nekaterih naših posestnikov.

Dopisnik tega članka pa je očitno pozabil ali pa ni imel časa, da bi omenil gospodarsko podjetnost vseh, ne pa samo nekaterih. Da ne bomo komu delali krivice, hočemo danes omeniti tudi še druge.

Zadnje čase si je na novo postavil stanovanjsko in gospodarsko poslopje krojač Ernest Nedved, za eno nadstropje pa je dvignil hišo trgovca in gostilničar Lobnik, p. d. Stopar z Rude. Trgovec Franc Rader si je lepo uredil nov hlev, stari hlev pa je dal tako prenoviti in preurediti, da bo prenovljene prostore mogel uporabljati za stanovanje ali pa za skladišče.

SANITETNA TRGOVINA

KARL FIAL

IZDELOVANJE BANDAŽ
IN ORTOPEDIČNIH PRIPOMOČKOV
SPECIALIST ZA ORTOPEDIČNE
VLOŽKE ZA NOGE

Celovec-Klingenfurt, Altar Platz 30
USTANOVLJENO 1908 TELEFON 14-26

Posestnica vlgo. Šturm je dala urediti ravnokar novo gnojnično jamo. Fr. Rosenzopf, p. d. Škofič pa si je pogoreli hlev in hišo na novo uredil. Hišo je dal celo dvigniti, da je sedaj enonadstropna. Sicer so finančni razlogi vplivali, da še ni vse gotovo, kakor bi si posestnik gotovo želel, pa tekom časa bo gotovo tudi to mogoče. Tudi p. d. Krocari si je pogoreli hlev na novo pozidal. Pogorela poslopja je na novo postavil tudi Gasberger, p. d. Škof in stanovanjsko hišo za posle je zelo izboljšal.

Nadučitelj v pokoju in poslovdja občinske elektrarne, g. Georg Derbuch, si je postavil nad Škofovo žago lepo vilo. Gradišnikov sin iz Kanarna pa si je nad Štampernikovo kovačnico postavil novo hišico. Pa tudi Franc in Marija Pirk, p. d. Štampernik-a sta si gospodarsko in stanovanjsko poslopje na novo uredila. Tudi mlinar Rupitz pri Štampernikovem mostu si je uredil novo stanovanjsko hišico. Posestnik umetnega mlina, g. Puschacher, p. d. Renner na Dobravi, pa si je namesto starih lesenih uredil tri nove sobe. Tudi Slugovc Karl si je postavil novo stanovanjsko hišico. Ravno tako si je tudi Dreier na Dobravi postavil novo hišo, kakor tudi p. d. Hribernik na Dobravi. In končno si je namesto stare lesene postavil novo zidano hišo Tomaž Kužnik vlgo. Rader na Dobravi.

Iz tega vidimo, kako velika delavnost je pri nas, torej moremo reči, da se napredek in naprednost pri nas prav zares uveljavljata. Mogoče smo pri naštevanju še koga pozabili, naj nam ne zameri. Če bo pa še kaj novega, bomo pa še drugič kaj poročali.

GORENČE

Dne 29. junija ob 10. uri smo pokopali Sadnika Jurija, p. d. Lijenčaja iz Šmiklavža, ki je umrl nenadne smrti, kot smo že poročali. To poročilo v toliko popravljamo, da je Sadnika zadela srčna kap, ko je pripeljal do trgovca Roscher-

ja. Pogreb je prikazal, kakšen ugled je rajni užival, ker ga je spremila fara res ob obilni udeležbi k zadnjemu počitku.

Pogrebne obrede sta opravila ob veliki udeležbi znancev, prijateljev in sorodnikov č. g. Pip in č. g. vikar Škorjanc. V nagrobnem govoru so poudarjali, kako je bil rajni vzor katoliškega moža. Tudi gasilci so mu izkazali zadnjo čast in so se pogreba udeležili v uniformah. V imenu gasilcev se je še posebej poslovil od rajnega, načelnik g. Alojz Škorjanc.

G. Sadnik je sledil v večnost svojemu edinemu otroku in Lijenčeva hiša ter žalujoča vdova sta hudo prizadeti. Tolažba pa naj bo nauk sv. Cerkve, ki uči da se nam odpira boljše, večno življenje po smrti in da se tam vsi snidemo.

ST. ŠTEFAN PRI VELIKOVCU

Malo smo se oddahnili po košnji in v tem času pred žetvijo bi radi bralcem „Našega tednika“ podali kratek pregled šent štefanskih novic. Sicer teh novic ni veliko, oglasiti se pa le moramo, da svetlo povemo, da smo še živi in da tudi ne spimo.

Z letino se letos pri nas pač ne moremo pohvaliti, neurje s točo nam je dne 23. maja napravilo strahovito škodo. Rž smo morali kar pokositi, le pšenica in ječmen sta se še toliko obrastla, da bo pridelka za seme, mnogo več pa že skoraj ne. Sena smo nakosili gotovo eno četrtno manj. Kmalu po opisanem neurju je prišla okrajna komisija iz Velikovca, pridružila se ji je občinska komisija in skupno so nato ugotovili veliko škodo ter obljubili tudi skorajšnjo pomoč. Do danes pa pomoči še ni nobeden dobil, vendar pa upamo, da takratne obljube niso bile samo volilne obljube, četudi smo bili takrat neposredno pred volitvami.

Vojni vihari od leta 1914—1918 in od 1939—1945 sta zahtevali vsaka po 28 žrtev iz naše fare, nad 10 vojakov pa je še pogrešanih, za katere še nimamo zanesljivih poročil in jih še vedno z upanjem pričakujemo. Za padlimi pa je na pobudo g. Jos. Glantschniga nastalo v našem okolju že več spomenikov. Eden je v Šmartinskih Rutah, že na slemenu; drugi je na polju ob poti v Velikovec, tretji pa je na Glantschnigovem domu in naj spominja predvsem na sina Wilhelma pa tudi na ostale padle farane.

V nedeljo, dne 1. julija, je bil blagoslov velikega spomenika padlim naše fare. Mrtvašnica na našem pokopališču je spremenjena v kapelico. Na severni strani kapelice je oltar s sliko umirajočega vojaka, v sredini je grob, obložen z mahom, pred njim pa je velik brezov križ. Na desni strani kapelice je velika marmornata plošča z vklesanimi imeni padlih v I. svetovni vojni, na levi strani pa je plošča z imeni žrtev druge svetovne morije.

Slovesnost blagoslovitve se je pričela s slovesno sv. mašo, katero je daroval g. p. Beuke iz Velikovca, ki je tudi imel lep nagovor. Govoril pa je pozneje še pred. g. dekan Zebedin in pa g. Glantschnig. Nato je sledilo prečitavanje imen padlih in končno je še govoril župan g. Glantschnig. Na popoldanski prireditvi smo videli prizor iz vojnih časov, o katerem pa moramo reči, da nam ni posebno ugajal, je v njem preveč vsiljivosti. Omeniti pa moramo neko značilnost te cele proslave, ki naj bi počastila spomin padlih naših faranov. Od vseh teh padlih ni bilo niti 5% Nemcev, bili so skoraj vsi pravi koroški Slovenci. V smislu „enakopravnosti“ na Koroškem pa je, da pri vsej slovesnosti padli — če se že na žive prisotne prireditelji niso hoteli ozirati — niso bili deležni niti ene slovenske besede. Da pa so bili padli žrtve zločinške vojne, ki je nastala všled nadutosti „führerja“ in njegovih prijateljev, o tem pa je danes prepričan ves svet, le pri nas so še nekateri, ki pravijo, da je bil to boj za domovino.

ST. LENART PRI SEDMIH STUDENCIH

Kmalu bo postalo v St. Lenartu zopet

bolj tiho, kajti šolsko leto se bliža svojemu koncu. Marsikateremu bo žal, da se ni bolj učil, toda gotovo bo vsak tak „grešnik“ sklenil prihodnje leto se boljše učiti.

Seno tudi sušimo pridno. Včasih nam ponagaja malo dež pa za dežjem posije zopet ljubo sonce in tako bomo imeli v kratkem vse seno pod streho.

Krompirjevega hrošča še pri nas — hvala Bogu — ni. Toda v okoliških vaseh so že našli več ličink. Zato moramo biti stalno na straži, da nam ta „hudo-delec“ ne sne našega krompirja.

Hubert TUMPOLD

STEKLO IN PORCELAN

Beljak-Villach, Gerbergasse 21a

Sedaj brusimo z modernimi
brusilnimi stroji

GLINJE

Pokopali smo Urbana Fister. Dosegel je lepo starost 80 let. Poznal se mu je, da je rojen v plajberških gorah. Priden vse svoje življenje, odločno veren in značajan. Bolehal ni dolgo, toda težko. Škoda je, če manjka farni družini mož po volji božji. Žalujoči ženi in otrokom naše sožalje.

Iz Drave so potegnili dne 25. VI. utopljenca Janeza Huber iz Lieseregg-a. Pogrešali so ga že od 21. V. Pokopan je v Glinjah.

Na Macnu je bila na šentjanžovo pravič božja služba. Opravil jo je kaplan Ropas iz Sel. Nato so strokovnjaško pregledali vse „bolezn“ cerkvice na Macnu (že več let boleha nevarno na znotraj in na zunaj) in sklenili temeljito operacijo. Pa take operacije na višavi 1600 m so drage. Samo les je zgoraj, vse drugo, kakor apno, pesek, cement, žreblje, deske i. t. d. je treba več kot eno uro daleč znositi po strmi poti na vrh Macna.

Do sv. Ane, ki privabi iz Roža veliko ljudstva, upamo popraviti, če ne nastanejo posebne ovire, streho na cerkvi in napraviti oltar na zunanji cerkveni steni proti Selam. Nato pa zidovje, oltar v cerkvi in notranjščino. Sneg je podrl tudi uto. Nudila je počitek utrujenim in krepčilo žejnim. Vse prijatelje božje poti na Macnu prisrčno naprošamo, da pomagajo z darovi in z delom pri tako potrebnih popravilih cerkvice Matere božje in sv. Ane na Macnu.

Na god sv. Ane, dne 26. julija bo letos, ko obhajamo sveto leto in obenem stoletnico božje poti na Macnu, svetleto romanje k Materi božji na Macen, dve božji službi z darovanjem za poprave. Upamo, da bodo pritekali darovi po farah in na Macnu tako bogato, kakor pred 100 leti, ko so postavili kapelico z občudovanja vredno požrtvovalnostjo. Kar je verna ljubezen postavila, naj verna ljubezen vzdržuje! Tudi v avgustu in sicer na Rokovo, dne 16. VIII. in v septembru (nedelja Žalostne Matere božje, dne 16. septembra in na Matevžovo, dne 21. septembra) bodo na Macnu sv. maše. Blagoslavljanje popravljene cerkvice bo dne 16. septembra (nedelja Žalostne Matere božje) prav slovesno.

Na šentjanžovo je 8 otrok v Glinjah pristopilo k prvemu sv. obhajilu. Slovesnost je potekla prav prisrčno. V dnevi 30. VI. in 1. VII. smo romali s posebnim avtobusom v Marijino Celje. Glinje so dale 25 romarjev, šmarjeta, št. Janž in Rožek pa 8. Pot tja tudi z avtobusom zahteva nemalo žrtev, ki jih pa bogato odtehta milostno doživetje v znamenitem Marijinem svetišču.

RADNJA VAS

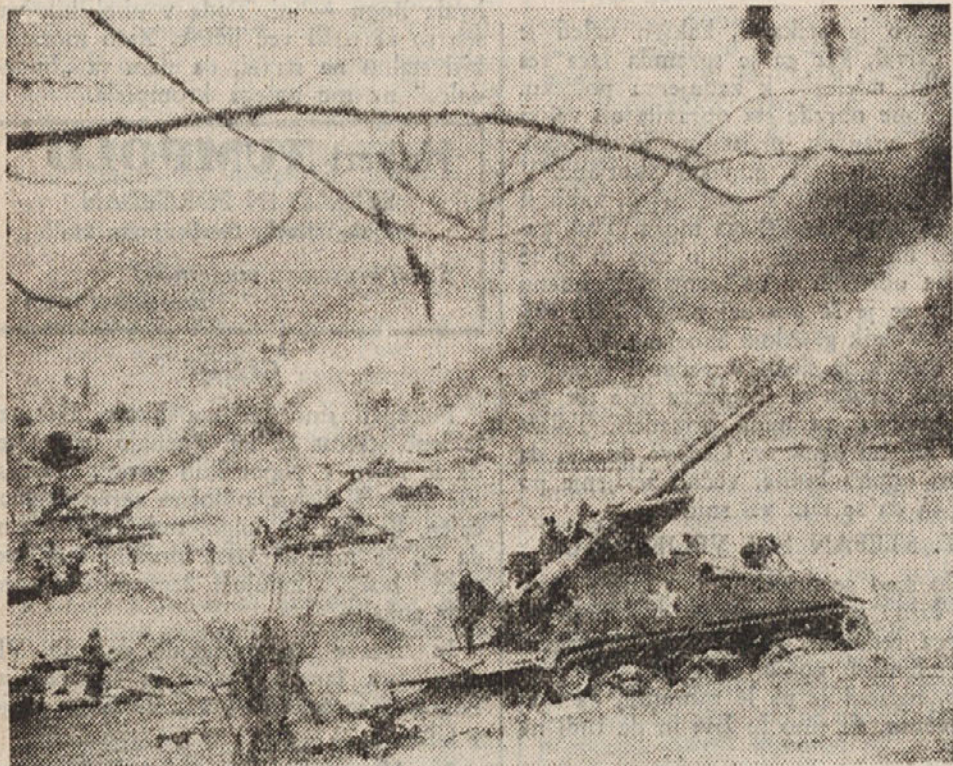
Zadnje čase nas kar nesreča za nesrečo obiskuje. Najprej se je pri spravljaju se na ponesrečila 64 let stara Knafelj Marija. Zlomila si je hrbtenico. Odpeljali so jo takoj v bolnico.

V Beljaku se je z motorjem težko ponesrečil Pfeiffer Johann, p. d. Jugovc. Zlomil si je nogo in poleg tega je še zadobil več udarcev na glavi in telesu. Odpeljali so ga takoj v bolnico. Obema nesrečnema želimo skorajšnjega okrevanja.

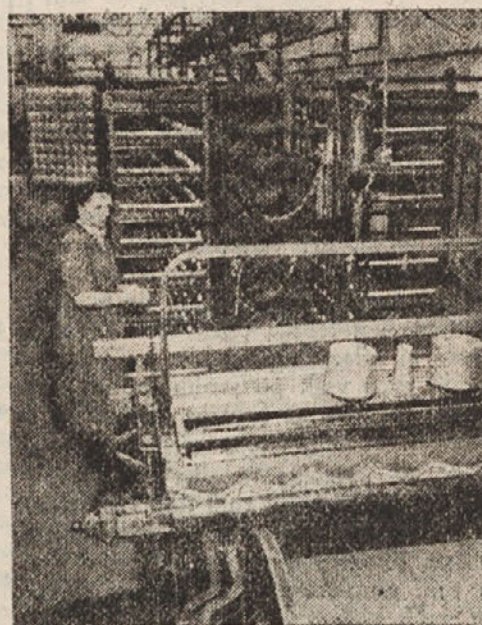
Pri Feichterju, p. d. Bjudču se je v gozdu po nesrečnem naključju obesil konj. Lastnik je utrpel s tem veliko škodo.

Upajmo, da drugič ne bomo več imeli takih slabih poročil.

SVET V SLIKI

Amerikanski 15,5 cm daljnostrelni topovi na Koreji učinkovito posegajo v boje in prizadevajo sovražniku občutno izgubo (USIS).

Neka predarlska tovarna je s pomočjo ERP-kreditov nabavila več modernih tkalskih strojev in nadomestila z njimi zastarele stroje, kakor ga vidimo na sliki (USIS).

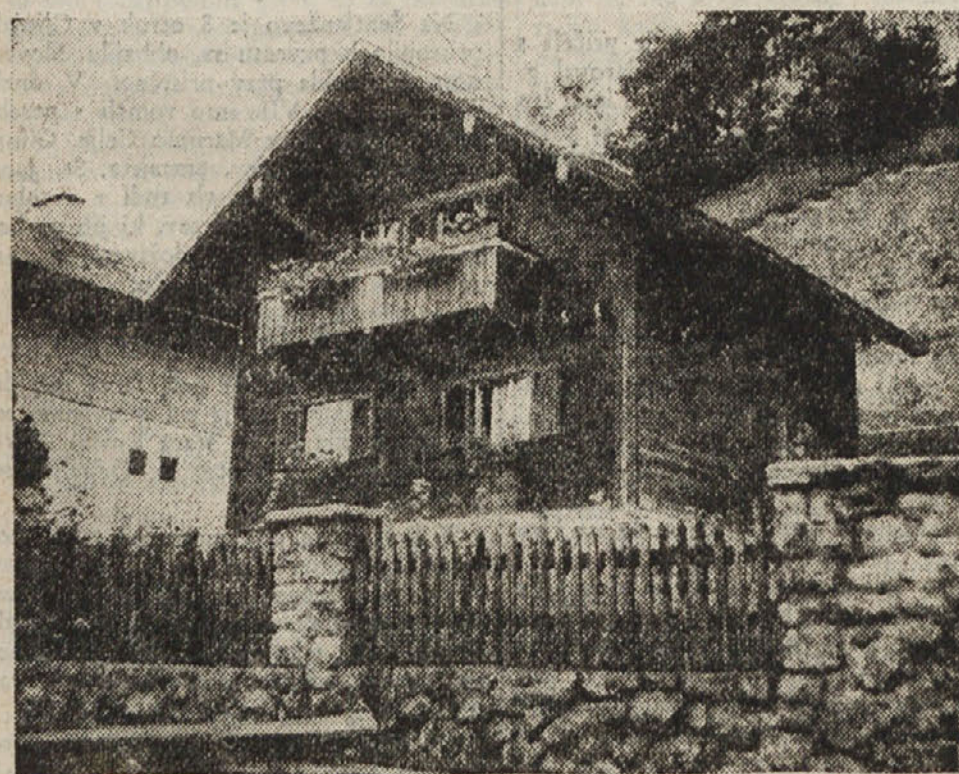
Na sliki vidimo, kako se je znal izogniti avstrijski boksar „welter“ teže, Hans Kohlegger (desno), pri tekmi za evropsko prvenstvo v Milanu udarcu protivnika Angleža Jonny-ja Maloney-a (USIS).

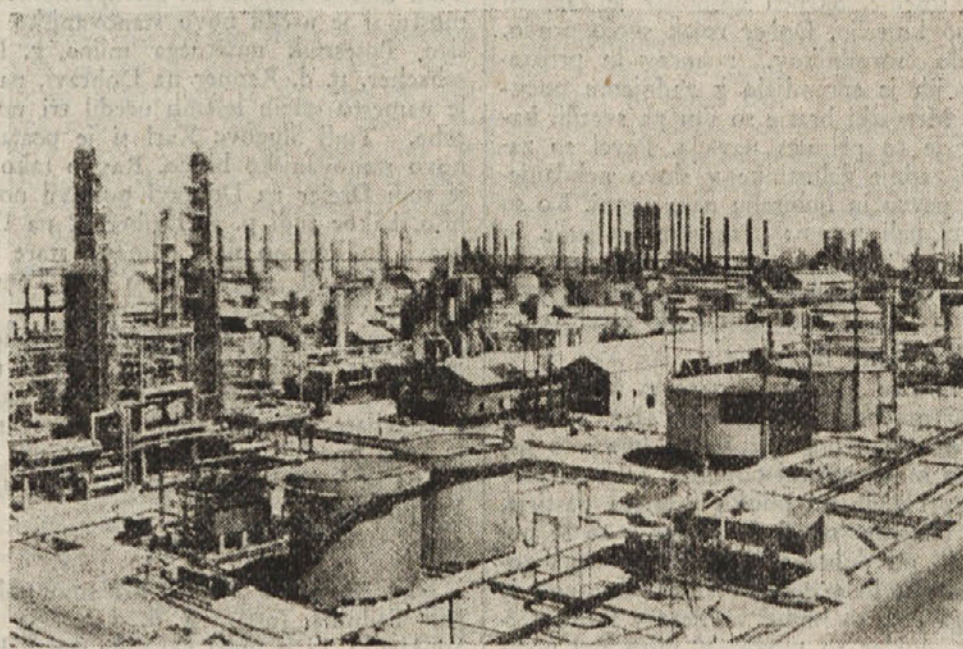
Papež Pij XII. je proglasil pred kratkim papeža Pija X. med blažene. Na sliki vidimo, ko nesejo sv. očeta na trgu sv. Petra med množico 200.000 vernikov k oltarju (USIS).

V notranjost Srednje Evrope se zajeda Tržaški zaliv z mestom Trstom, ki je danes Svobodno tržaško ozemlje. To je popolnoma ločeno od Vzhoda, četudi po svoji naravni legi posreduje med Vzhodom in Zapadom v Srednji Evropi. — Kljub temu pa se mesto lepo razvija, Marshallovi krediti so omogočili zaposlitev mnogim tisočem pri gradnji novih ladij, kakor to kaže slika (USIS).

S pomočjo Marshallovega obnovitvenega načrta je dobilo več avstrijskih tvrdk potrebne kredite za opremo delavnic za izdelovanje gotovih lesenih stanovanjskih hišic. Te izvažajo v večje število evropskih in prekomorskih držav (USIS).

Petrolejske čistilnice v Abadanu v Perziji so največje na svetu in proizvajajo dnevno 500.000 sodov petroleja. Velika Britanija dobiva od tam 25% svoje potrošnje petroleja (USIS).

HOTEL CARINTHIA * CELOVEC * DOGOTOVLJEN

NAJMODERNEJŠE SOBE Z ENO IN DVEMA POSTELJIMA IN TELEFONOM, KOPALNICA, TOPLA IN MRZLA VODA, RADIO V VSAKI SOBI, GARAZE ZA AVTOMOBILE. — DNEVNA IN NOČNA SLUŽBA. ZMERNE CENE. — Naslov za telegrame: CARINTHIAHOTEL KLAGENFURT.

PODRUŽNICE:

Großrestaurant Landhauskeller
Tel. 11-92, do dveh zjutraj odprto.**Restaurant Strandbad**
ob Vrbskem jezeru — Tel. 25-95**Schiffs-Buffer**
Na vseh ladjahPRIPOROČA SE **E. LASSNIG**

V Celovcu so nedavno otvorili najmodernejši hotel v Avstriji in sicer hotel „Carinthia“ v poslopiju Celovške hranilnice v kolodvorski ulici. S tem ima Celovec prvič v zgodovini hotel, ki odgovarja vsem potrebam modernega časa in je tako ugodeno nujnosti tujkega prometa.

Da je hiša najmodernejša, kaže dejstvo, da so v vseh tujskih sobah dveh nadstropij nameščeni radioaparati, s katerimi lahko poslušamo tri programe. Seve ne manjka vzpenjača, ki dviga tujca od nadstropja do nadstropja. Postelje so opremljene z novodobnimi vložki od gume, katere je dobavila firma **Semperit**. Osem kopalnic je tujcem vsak čas na razpolago, poseben avtobus pa prevaža tujce od kolodvora do hotela.

Cene za sobe so od 18 do 45 šilingov za eno noč. Dobra kuhinja preskrbuje potnika z vsem potrebnim in zaželenim. Vodja hotela, g. F. Lassnig, s svojim imenom jamči za najboljšo kakovost vsakovrstne postrežbe. F. Lassnig vodi tudi Landhauskeller in Strandbad ter gostinski obrat na vseh ladjah na Vrbskem jezeru. Znanja firma **Sereinigg** je izvedla v vsej hiši najokusnejšo neon-razsvetljavo in svetlobno reklamo, ki že v daljavo opozarja na hotel.

Ne smemo prezreti znane firme **Semperit**, ki je prostore opremila z gumipodi. Te pode so v inozemstvu že dalj

HOTEL CARINTHIA

časa uporabljati, sedaj pa je tudi pri nas dozorelo spoznanje o ugodnostih takih podov. Kot snov so tokrat izbrali „Terragomme“, ki se je obnesla od vseh vrst gume najboljše in so jo uporabili že pri velikih stavbah. Firma **Semperit** dobavi „Terragomme“ v vseh barvah, tako da ima arhitekt vse možnosti okusnih kombinacij. Tovrstni podi so odporni proti vsaki vlagi in so topli. Ker tvori pod eno neprekinjeno celoto, se na ta način izognemo tudi prahu.

Zgoraj smo že omenili posteljne vložke iz gume „Mollicell“. „Mollicell“ vsebuje

60 do 80% zraka in je na ta način elastičen in reagira na vsak pritisk. „Mollicell“-izdelki se danes uporabljajo tudi pri avionu, avtomobilu in kolesu ter pri železnici.

Seve moramo pri tej priliki omeniti tudi druge tvrdke, ki so bile pri novi stavbi na delu.

Tvrdka **Franz Wenzels-Wwe.**, stavbeno portalno in parketno mizarstvo, gradnja stopnišč, je s svojim okusnim delom doprinesla k moderni opremitvi hotela.

Brez hladilnih naprav si seve sodobnega hotela ne moremo misliti. Zato je

znana tvrdka **Julius Riva** dobavila moderne hladilnike.

Tudi perila je bilo treba. To je dobavila po vsej Avstriji znana firma **Robert Alge** iz Lustenau v Vorarlberg-u.

Pleskarska dela je z veliko točnostjo in z izrednim okusom napravilo pleskarsko podjetje **Hans Janschou**. Izvedba vseh tovrstnih del firmo toplo priporoča.

Hladilne omare
Hladilne naprave
(plačilo na obroke)
Izdeluje

Julius RivaCelovec-Klagenfurt, Rosentaler Straße 15-19
Tel. 31-91

Stavbeno, portalno in parketno mizarstvo
gradnja stopnišč

CELOVEC-KLAGENFURT

Dr.-Franz-Palla-Gasse 18 Telefon 31-50

**PERILO ZA OPREMO HOTELOV
OPREME ZA NEVESTE**

že 30 let

Robert Alge LORRAIN-VEZNINE IN IZDELOVANJE PERILA
LUSTENAU VORARLBERG, ELISABETHSTRASSE 10, TELEPHON 304

Hans Janschou

SLIKARSKI MOJSTER

Izvedba vseh slikarskih in pleskarskih del, kakor tudi del v laku
v „Hotelu Carinthia“

CELOVEC-KLAGENFURT, HEIMSTÄTTENSTRASSE 18, Kanaltaler-Siedlung, Telefon 39-7-95

Za portalne napise in zunanjo razsvetljavo naročajte

samo neonske naprave z visoko napetostjo

Samo te Vam zagotavljajo zaželeno svetlobno jakost

Neonova luč Vam pomaga štediti in Vam pridobiva kupce

Sereinigg ELEKTRO / NEON-NAPRAVE
CELOVEC-KLAGENFURT, PARADEISERGASSE 3, TELEFON 11-32

TERRAGOMME

Preizkušena obloga tal iz gumija v kosih in
ploščah v 36 različnih barvah in vzorcih

„SEMPERIT“ AVSTRIJSKO-AMERIKANSKE TVORNICE GUMIJA, DELNIŠKO DRUŠTVO, WIEN - DUNAJ
PODRUŽNICA: CELOVEC-KLAGENFURT, KINOPLATZ, POSTFACH 141, TELEFON 33-00

Dihajoči

GUMI

Novovrstno blazinjenje
stolov in pohištva
za počitek vseh vrst

Vse poljedelske stroje

kosilnice
mlatilnice
čistilnice za žito
slamoreznice
sadne stiskalnice
dišal motorje
kakor tudi:
mlečne centrifuge
stroje za
surovo maslo

mline
za moko in zdrob
grablje za
konjsko opremo
izruvače
za krompir
gnojnične črpalke
električne plotove
za pašnike
električne motorje
i. t. d.

šivalne stroje nove in rabljene
(rabljene že od S. 750.— naprej)

Bencinske motorje rabljene (generalno
reparirane)

nudi najugodnejše:

MAX TRAUN

Pliberk - Bleiburg, Kumeschgasse 14

Zamenjam oziroma vzamem v račun tudi
rabljene stroje, bencinske in dišalne
motorje.

Svojim strankam
se priporoča

TVRDKA

J. Zagar

Lesna trgovina in izdelo-
vanje cementne opeke

Celovec-Klagenfurt

Rampfenstraße 15

„Bago“ pišče iz sadnih sokov

Imajo v primeri z limonadami 3 prednosti:

- iz čistih naravnih sadnih sokov
(nobenih esenc, nobenih barvil)
- večja vsebina sladkorja
- polnitev brez klic

Izdelovalec — **JAKOB PAGITZ**
„Tekoče sadje“ CELOV.-C.KLAGENFURT, Waagplatz

Za paletje nudimo:**Za dame**

Cipkasta spodnja krila	S 37,80
Svilene hlačke	S 17,50
Lahke ¾ nočne srajce	S 69,—
Dolge nočne srajce	S 68,90
Kratke nogavice	S 17,80
Kopalne obleke iz čiste volne	od 99,90
Kopalni plašči od	S 168,70

Za gospode

Polo srajce	S 32,40
Polo srajce z zadrgo	S 44,20
Mako spodnje hlače	S 25,60
Benger kopalne hlače	S 25,70
Otroške obleke in kopalne potreb- ščine v bogati izbiri	

Grüner

Celovec - Klagenfurt, Burggasse

Ing.
Leopold Wilfan

Oblastv. poobl. elektroinstalater za vsa
elektroinstalacijska dela
IZVEDBA STRELOVODNIH
NAPRAV

Sodno zapriseženi
izvedenec

Celovec - Klagenfurt Theatergasse 4

FAVORIT MOTOR OIL

v vedno enaki visokovredni kako-
vosti in sproti pregledano v lastnem
laboratoriju

RUMWOLF

uvoz mineralnega olja

Celovec - Klagenfurt, Stauderhaus

Tel. 1848 in 2498, pošt. predal 224

Schleppe pivo - tekoče hranivo!

Duftig wie bei schönem Wetter so ein Wölkchen hoch im Äther,

lockend wie am grünen Rhein der Gesang von Loreley'n,

knusprig und ein Hochgenuß wie des Gatten Morgenkuß

werden Torten, Kekse, Kuchen, wenn wir folgendes versuchen:

König

BACKPULVER

mit den Bilderrezepten

Slavenske oddaje v cadiu

CELOVEC (val 417,2 m)

Oddaje vsak dan od 14.30 do 15.00, ob sobotah od 9.00 do 9.30, ob nedeljah od 7.15 do 7.45, v torek in soboto tudi od 18.30 do 18.55. — Poročila: Vsak dan (razen sobote in nedelje).

Nedelja, 15. VII.: Verski govor — Slovenska narodna pesem.

Ponedeljek, 16. VII.: Iz svet. literature.

Torek, 17. VII.: Zdravnik — Slov. fant. pesmi. — Zvečer: Jezikovni paberki iz Koroške (jezikosl. študija dr. R. Ložarja).

Sreda, 18. VII.: Gospodinja in gospodar.

Četrtek, 19. VII.: Po svetu.

Petek, 20. VII.: Sodobna vprašanja.

Sobota, 21. VII.: Iz slov. literature. — Zvečer: Večer na vasi.

LJUBLJANA val 327,1 202,1 in 212,4 m

Oddaje vsak dan od 5.—7., od 12.—16. in od 18.—24. ure, ob nedeljah od 6.30.—24. ure. Slovenske pesmi vsak delavnik ob 5.25. 14. VII.: Ob 14. uri, Veseli kvinteti — ob 14.40, Študentski pevski zbor, ob 18.10, mlad. pev. zbor filharmonije. 15. VII.: Ob 17. uri, slov. nar. pesmi.

„INSECTA“

žarnica za plinsko izhlapevanje avstr. in nemški patent uniči vsak mrčes, kakor muhe, molje, stenice itd. št. 36-80

Glavno zastopstvo za Koroško

FRITZ SCHMIDT

Celovec - Klagenfurt, Lidmanskyygasse 29

KINO

Celovec - Klagenfurt

STADTTHEATER

Predstave ob 16., 18. in 20. uri.
Od 15.—16. VII. Opfer einer grossen Liebe
Od 17.—19. VII. Der Kinoheld

PRECHTL

Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.50
Od 15.—16. VII. Der Seelenbräu
Od 17.—19. VII. Mein Freund, der nicht nein sagen kann

Beljak - Villach

BAHNHOFLICHTSPIELE

Predstave ob 12., 14., 16., 18.15 in 20.30, ob nedeljah in praznikih tudi ob 10. uri.
Od 15.—14. VII. Annie braucht einen Gatten
Od 15.—17. VII. Diamantenjagd im Urwald
Od 18.—19. VII. Akkorde der Liebe

STADT-KINO

Predstave ob 16., 18. in 20. uri.
Do 12. VII. Karten, Kugel und Banditen

Naznanilo o preselilvi

Odvetnik

dr. Vinzenz Gsetzner

Zastopnik v kazenskih zadevah

spej v Celovcu, Alter Platz 1/II

Altes Rathaus Telefon 26-85

RADLMAYR

Beljak-Villach, Postgasse 3

PREPROGE,
PREGRIJALA,
BLAGO ZA POHIŠTVO,
POSTELJNINA
IN NAMIZNI PRTI

OPOZORILO NAROČNIKOM

Današnji številki so priložene položnice. Opozorjamo vse naročnike da od 1. julija naprej velja nova naročnina, ki je mesečno po 3 šilinge, polletno 18 šilingov. Za inozemstvo je naročnina po 3 dolarje letno.

Prosimo vse naročnike, da čimprej nakažejo naročnino — v kolikor ta še ni poravnana — do konca letošnjega leta.

HAAS & Co.

Celovec, Klagenfurt
Bahnhofstraße 3 — Tel. 22-41

trgovina električnih aparatov
radijskih aparatov
tehničnih novosti in inštalacij

Vaša športna oprema

je v športni hiši

„Davas“

(K. KUNTSCHITZ)

Celovec-Klagenfurt, Bahnhofstr. 26, Tel. 22-49

V naši TRGOVSKI HIŠI

THOMASSER

Beljak-Villach, Wiedmannsgasse 33

dobite vse najbolj praktične potrebščine in damsko, moško ter otroško perilo.

Na zalogi imamo

otroške vozičke

zelo poceni

Celovec

Glavno mesto koroške dežele je znano po svojih gostinskih obratih. Vendar pa smo na Novem trgu ali v njegovi bližini, kjer se vedno bolj zgoščujeta promet in trgovina glavnega mesta, pogrešali prijetnega gostinskega lokala, kjer bi se hitro odpočili in tudi hitro z znancom porazgovorili ali pa uredili kako poslovno zadevo.

Ta vrzel pa je spopolnjena z otvoritvijo nove „Ekspresso-kavarne“ na Novem trgu št. 9. Lastnica, gospa Kordon, je lokal izredno okusno opremila, tako da njegova notranjost že sama vabi na obisk. Kdor pa bo okusil enkrat dobrote nove kavarne, ta bo gotovo tudi drugič in še večkrat zavil v njene prijetne prostore.

OGLASI prinašajo dobiček

VIKTOR PETSCHNIK

ZUPAN MESTA BELJAKA,

DRŽAVNI POSLANEC

v nedeljo, dne 8. julija 1951 ob 2. uri nenadoma v 52. letu starosti za vedno odšel od nas.

Njegovo življenje je bilo posvečeno izključno neumornemu delu za splošnost in dobro njegove družine.

Od našega dragega pokojnika se poslovimo v sredo, dne 11. julija ob 18. uri pred mestno hišo, od koder bo prepeljan na Dunaj v vpepelitev.

Beljak-Villach, Lienz, dne 8. julija 1951.

Globoko užaloščeni:

Antonia Zöjer
mati

Wilhelmine in Guido
otroka

Aurelia Petschnik
soproga

v imenu vseh sorodnikov.

OBČINSKI SVET MESTA BELJAKA
S TEM SPOROČA
ŽALOSTNO VEST O
NENADNI SMRTI SVOJEGA

ŽUPANA,
DRŽAVNEGA POSLANCA

VIKTOR-ja PETSCHNIK-a

KI JE
V NEDELJO, DNE 8. JULIJA 1951
OB 2. URI ZJUTRAJ
V 52. LETU NENADOMA UMRL.
POGREB
BO
V SREDO, DNE 11. JULIJA 1951
OB 18. URI
IZPRED ROTOVŽA.
BELJAK, DNE 8. JULIJA 1951

DER GEMEINDERAT DER STADT
VILLACH
GIBT HIEMIT DIE TRAURIGE
NACHRICHT VON DEM UN-
ERWARTETEN HEIMGANG IHRES

BÜRGERMEISTERS,
NATIONALRAT

VIKTOR PETSCHNIK

WELCHER
SONNTAG, DEN 8. JULI 1951
UM 2 UHR FRÜH
IM 52. LEBENSJAHRE VER-
SCHIEDEN IST.
DIE TRAUERFEIER
FINDET AM
MITTWOCH, DEN 11. JULI 1951
UM 18 UHR
VOR DEM RATHAUS STATT.
VILLACH, DEN 8. JULI 1951